

10/04/2015

RECULL DE PREMSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

46

PRENSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/04/15	LA VALENTIA D'UN REPORTER DE RAÇA XAVIER VINADER (1947-2015) PERIODISTA / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	7	1
10/04/15	XAVIER VINADER, UN FRANCO TIRADOR DEL PERIODISMO DE LA TRANSICIÓN / EL PAIS (NACIONAL) EDIC. CATALUÑA	8	1
10/04/15	ADÉU A UN REFERENT DEL PERIODISME D'INVESTIGACIÓ / ARA	9	2
10/04/15	VALENT, APASSIONAT, PERSISTENT / ARA	11	1
10/04/15	EL TESTIMONI PERIODÍSTIC DE XAVIER VINADER PER ANTONI BASSAS / ARA	12	1
10/04/15	EL REPORTER VALENT / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	13	1
10/04/15	UN PERIODISTA, PER FORTUNA, GENS NEUTRAL per Antonio Franco / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	14	1
10/04/15	MOR XAVIER VINADER, REFERENT DEL PERIODISME D'INVESTIGACIÓ / DIARI DE TARRAGONA	15	1
10/04/15	FALLECE XAVIER VINADER, REFERENTE DEL PERIODISMO DE INVESTIGACIÓN / DIARI DE TERRASSA	16	1
10/04/15	Muere Xavier Vinader, referente en los años 80 del periodismo de investigación en España / EL CORREO ESPAÑOL (BIZKAIA)	17	1
10/04/15	MOR XAVIER VINADER, REFERENT DEL PERIODISME D'INVESTIGACIÓ / REGIO 7	18	1
10/04/15	MOR EL PERIODISTA D'INVESTIGACIÓ XAVIER VINADER / SEGRE	19	1
10/04/15	MUERE EL PERIODISTA CATALÁN XAVIER VINADER A LOS 68 AÑOS / LA MAÑANA DIARIO DE PONENT	20	1
10/04/15	MOR ALS 68 ANYS XAVIER VINADER, REFERENT DEL PERIODISME D'INVESTIGACIÓ / DIARI MES TARRAGONA	21	1
10/04/15	PERIODISTA AUDAZ Y PIONERO / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	22	1
10/04/15	MOR XAVIER VINADER / EL PUNT AVUI	23	1
10/04/15	XAVIER VINADER (1947 2015) PERIODISTA DE INVESTIGACIÓN / ABC (EDICION CATALUÑA)	24	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/04/15	PRISA PREPARA LA SALIDA A BOLSA DE PARTE DE SANTILLANA PARA ALIGERAR SU DEUDA / EL ECONOMISTA	26	1
10/04/15	JIHADIS HACK FRENCH TV / EL PUNT AVUI	27	1
10/04/15	EL CANAL FRANCÉS TV5, «EN NEGRO» POR UN CIBERATAQUE YIHADISTA / ABC (EDICION NACIONAL)	28	1
10/04/15	LA REVOLUCIÓ TECNOLÒGICA / ARA (COMARQUES GIRONINES)	29	1
10/04/15	'OFF THE RECORD' per Manuel Cuyàs / EL PUNT AVUI	30	1
10/04/15	EL GIHADISME INTERFEREIX EL CANAL FRANCÉS TV5 MONDE / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	31	2
10/04/15	UN CIBERATAAC JIHADISTA ATURA L'EMISSIÓ DE LA CADENA FRANCESA TV5 / ARA	33	1
10/04/15	COMPETÈNCIA EXIGEIX QUE ES COMPLEIXI EL 'PRODUCT PLACEMENT' / ARA	34	1
10/04/15	PERIODISME DARRERE D'UN BURCA / EL 9 NOU (VALLES ORIENTAL)	35	1
10/04/15	UNIDAD EDITORIAL, EN EL QUIOSCO DE APPLE / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	36	1
10/04/15	LA BATALLA DE LOS TPO / EL PAIS (ED. NACIONAL)	37	1
10/04/15	ANA MARÍA BORDAS,NOVA DIRECTORA DE PROGRAMACIÓ DE RTVE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	38	1
10/04/15	HUIDA HACIA DELANTE DE PRISA, EDITORIAL / EL ECONOMISTA	39	1
10/04/15	LA CNMC DA UN 'TOQUE' A LAS TELEVISIONES POR BRINDAR CON ESTRELLA GALICIA EN AÑO NUEVO / EL ECONOMISTA	40	1
10/04/15	ANA MARÍA BORDAS, DIRECTORA DE PROGRAMACIÓ A TVE / EL PUNT AVUI	41	1
10/04/15	ATRESMEDIA ENVIA RISTO 'AL RINCÓN DE PENSAR' / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	42	1
10/04/15	LA CNMC EXIGE A LA TELEVISIÓN PRIVADA LIMITAR LAS PROMOCIONES / EL PAIS (ED. NACIONAL)	43	1
10/04/15	LOS PERIODISTAS, QUE TRABAJEN EN DÍAS ALTERNOS / DIARI DE TARRAGONA	44	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/04/15	TVE: NUEVOS DIRECTORES DE CONTENIDOS Y PROGRAMACIÓN / ABC (EDICION NACIONAL)	45	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

OBITUARIS

La valentia d'un reporter de raça

XAVIER VINADER (1947-2015)

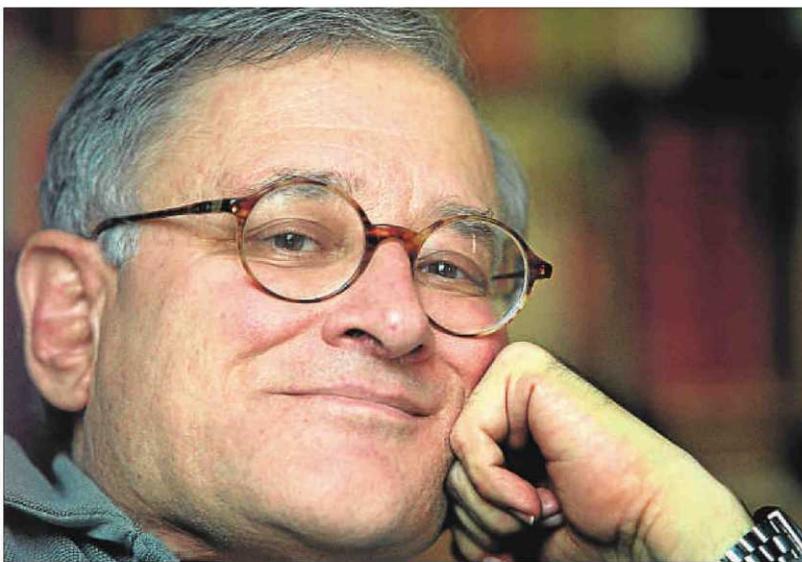
Periodista

S'ha mort el Xavier. Una pneumònia el va vèncer. Josep Maria Montseny, amic comú des de l'adolescència, em deia que el metge havia utilitzat una imatge per explicar el desenllaç: "Al final s'ha descosit...".

Fer un esbós de la seva trajectòria és obligat ni que sigui per recordar als estudiants de periodisme i als periodistes més joves el seu terranà combatiu, la seva rialla contagiosa, el seu optimisme davant les adversitats i la seva obsessió per combatre l'extrema dreta, el terrorisme i el crim organitzat dels darrers anys del franquisme i els primers de la transició i la seva insubornable lluita per la llibertat d'expressió.

Va néixer a Sabadell el 1947 i de petit va patir una pòlio que el va deixar molt de temps prostrat al llit. Per no perdre el curs de l'Acadèmia Miralles on estudiava, la meua tieta Dolors Forasté, que n'era professora, anava a casa seva a passar-li la lliçó. Un dia vaig acompanyar-la i va néixer una amistat plena de complicitats i tips de riure.

Va estudiar periodisme a l'Escola Oficial i es va diplomar el 1973. Però ja abans d'acabar la carrera va implicar-se en la lluita antifranquista i les reivindicacions veïnals a Sabadell com a reporter a la revista *Ca n'Oriach*. Les reunions, malgrat les prohibicions i el clima de general opressió, eren divertides, i enmig de les discussions hi havia també molt sentit de l'humor. El grup de *periodistes* era heterogeni i in-

LIBERT TEXIDÓ

corporava personatges de procedència obrera, d'altres que anaven d'intel·lectuals amb consciència social, i d'altres com ara jo, que érem massa petitburgesos. El Vinader era un puntal de *Ca n'Oriach*, que combinava amb la corresponsalia de Sabadell a la premsa barcelonina fent un contundent marcatge de la inoperància municipal dels darrers anys del franquisme i un suport al lideratge del futur alcalde, Antoni Farrés, fill de fabricants però capítol del PSUC. Vinader recorda-

SALVADOR SANSUNY

Després de presó. Xavier Vinader fa un petó a la seva mare arribant a Barcelona després de sortir de presó, el 1984

va la vaga general del 1976 a Sabadell i, amb sornegueria, afegia que Fraga va qualificar la ciutat d'"el Petrogrado español" perquè fou un dels pocs llocs on per uns dies es va produir la ruptura amb el règim. "A l'assemblea de les pistes d'atletisme -em digué el Xavier- estava al costat del Toni i veia com li tremolaven les cames quan va agafar el micròfon. Allà es va convertir en alcalde".

Després vingueren els articles a *Interviú* on publicà uns reportatges sobre grupuscles d'extrema dreta infiltrats al País Basc.

De resultes de les informacions -que el Xavier va dir que eren conegudes de sobres pels dirigents d'ETA- dos infiltrats que apareixien esmentats foren assassinats per ETA. El 1981 l'Audència Nacional va condemnar-lo a set anys de presó, però ell va tocar al dos a l'exili. Això va generar una campanya de solidaritat i a favor de la llibertat d'expressió sense precedents, i gràcies a aquesta pressió i la que s'exercí a nivell internacional Felipe González va amnistiar-lo el 1984 després de tornar a Espanya i passar tres mesos a pre-

só. Contrapunt: el policia que va detenir-lo a Barajas es convertí en un dels amics del Xavier!

Va ser un reporter agosarat, va cobrir des de la revolució dels clavells portuguesa fins la guerra de l'Afganistan, la de la Xina i Rússia i gairebé tots els conflictes del planeta. Coneixia a tothom i es tractava de tu a tu amb els més mítics periodistes d'arreu del món.

També era un lector voraç i un col·leccionista gairebé bulímic de llibres, documents, pamflets i tota mena de materials. El pis de Sabadell se li va fer petit i el de Barcelona era ple. Més d'una vegada agafà un avió a Suïssa amb pel·lícula acabada d'enregistrar clandestinament en manifestacions per lliurar-la a les televisions internacionals. Els darrers anys, malgrat una salut malmesa, continuava treballant, a la ràdio, escrivint llibres, assessorant l'Escola Oficial de Policia de la Generalitat... i va rebre diversos reconeixements: llibres, la Creu de Sant Jordi, la medalla d'Or de Sabadell... Fou president de Reporters sense Fronteres, participà en documentals com *Garbo, l'espia que va enganyar Hitler* o al programa *Sense Ficcio* de TV3 relatant l'entramat d'extrema dreta i les relacions fosques amb el govern espanyol a la transició.

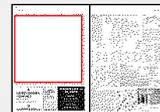
Voldria acabar explicant una batalla de joventut. El Xavier, el Bartomeu Cruells i un servidor vam projectar un viatge al País Basc amb la intenció d'anar de pet a les fonts del conflicte i tot creuant la frontera contactar amb alliberats d'ETA. La cita va ser a San Juan de Luz i, després

Uns reportatges sobre grupuscles d'extrema dreta al País Basc el van dur a presó; Felipe González l'amnistia

d'intercanviar contrasenyes, ens van dur a un apartament als afores del poble on ens van rebre amb rústega cordialitat basca una dotzena d'alliberats. Vam començar l'entrevista, que el Vinader va enregistrar amb un casset. El capítol anava parlant de com van acordar "l'execució" de Melitón Manzanas, i només una vegada se li va escapar "assassinat". També va parlar del segrest del consol alemany Eugene Böhler.

Cap al tard vam dir que havíem de tornar i el capítol ens va omplir el portaequipatge de paperots clandestins que havíem de lliurar a l'altra banda. El Bartomeu i jo no les teníem totes, però el Vinader ens va dir que creuar la frontera seria cosa de nens. Ens hi vam anar acostant i a mi se'm va disparar la parpella de lull esquerre. El Vinader reia tot recordant les frases més sucoses de l'entrevista. Quan vam aturar-nos a la duana i vaig veure la silueta de la Guàrdia Civil vaig estar a punt de baixar amb els canells units. El Xavi va sortir del cotxe com va poder i exhibint amb tota la impudícia que calia la seva deformació física seqüela de la pòlio va dir als guàrdies que tornàvem de Biarritz on rebia tractament a un balneari i nosaltres dos, bons amics, li fèiem companyia. I passar va ser cosa de nens.

MANUEL FORASTER
Escripior

Xavier Vinader, un francotirador del periodismo de la Transición

Terrorismo, ultraderecha y crimen organizado fueron el eje de sus reportajes

SISCU BAIGES
Barcelona

“¡Este tío me quiere matar!”. Eso dijo, con retranca dada su intensa biografía, el periodista Xavier Vinader hará un par de años cuando un poco más y le hago caer de la vieja silla de ruedas en la que se desplazaba. Tenía una colaboración en el programa *TotsxTots* de COM Ràdio donde yo trabajaba. Su sección, *Historias con Vinader*, consistía en una entrevista extensa con algún representante de las fuerzas de seguridad o responsables políticos de esos cuerpos. Esos siempre fueron sus temas: terrorismo, la ultraderecha, el crimen organizado... Trabajaba estos días en la percepción de la violencia que el ciudadano adquiría de lo publicado en los medios. Hasta que una neumonía, tras dos semanas de esos cada vez más frecuentes internamientos hospitalarios que padecía los últimos tiempos, se le llevó ayer en Barcelona a los 68 años.

Recordaba a menudo Vinader la anécdota del tropezón con la silla. Y lo hacía con su risa característica, mezcla de pillería y complicidad. La tenía siempre a punto. Lo cual desconcertaba a quienes esperarían un carácter más agrio en alguien a quien la vida había sometido a algunas pruebas duras, como la de su físico y las que se derivaron de su pasión por el lado más ingrato y peligroso de la información periodística.

Vinader empezó a colaborar de joven en los diarios y radios de Sabadell, donde nació el 17 de febrero de 1947. Tenaz, meticulous, apenas cinco años después de diplomarse por la Escuela Oficial de Periodismo en 1973 entró en el equipo directivo del Grupo Z, donde se convirtió en una de las estrellas de la cabecera más emblemática del grupo y de la Transición: *Interviú*. En ella vivió la más amarga de esas pruebas y la que marcó su vida: las consecuencias del doble asesinato por ETA de Alfredo Ramos y Jesús García, miembros

El periodista Xavier Vinader. / INTERVIÚ

de la extrema derecha que actuaba en el País Vasco. Vinader los había citado en un doble artículo de 1980: *Cómo actúan los ultras vascos*. La Audiencia Nacional le responsabilizó de esos asesinatos, aunque nunca se demostró que los asesinos de Ramos y García hubiesen leído los textos, y, en 1981, le condenó a siete años de cárcel por “imprudencia temeraria”.

Le llovieron las amenazas, su domicilio en Sabadell fue objeto de un atentado (a lo largo de su vida *coleccionó* otro y un intento de secuestro) y a nadie sorprendió que optase por desaparecer. Su huida le llevó a Francia y allí le llegaron los ecos tanto de la campaña contra su condena y a favor de la libertad de expresión que se organizó en España como de la voluntad del presidente del Gobierno, Felipe González, de indultarle.

Tuvo dudas y, en 1984, tras entregarse y pasar unos meses en la cárcel de Carabanchel, recuperó la libertad, indulto mediante.

Siempre arrastró problemas en la columna vertebral, que se agravaron hasta obligarle a usar la silla de ruedas. Antes, y pese a que siempre se le vio como un referente del periodismo de investigación, también despuntó como reportero internacional, en conflictos como el de la revolución de los claveles en Portugal o la ocupación soviética de Afganistán.

Pero su nombre quedó para siempre ligado a la denuncia de los grupos ultras (llegó a infiltrarse en Fuerza Nueva), los secretos del mundo de la seguridad y el terrorismo y las cloacas del poder. La silla de ruedas no era obstáculo para que se moviera como pez en el agua en ese submundo. Te-

nia los mejores contactos y confidentes. Pocos se negaban a hablar con él si lo solicitaba. Al extremo que en un documental que sobre su proceso emitió TV-3 el pasado febrero aceptó participar un ya muy deteriorado Blas Piñar.

El documental, *Xavier Vinader, periodista. Contra la guerra sucia*, realizado por Xavier Montanyà i Àngel Leiro, mostraba la que fue, probablemente, su mejor virtud: la meticulosidad con que recogía y conservaba el material con que escribía sus reportajes, parapetado en un despacho cargado de libros y papeles, pero siempre muy bien ordenado. Su domicilio era una auténtica biblioteca. Tenía pasión por los libros y tanto le desbordaban que hace años decidió ceder parte de su archivo al Centro de Estudios Históricos Internacionales de la Universidad de Barcelo-

na. Esa obsesión no amainó con los años. Vinader martilleaba a todos solicitando que mediáramos para que le hicieran llegar todo tipo de libros. Cuando le acompañaba por los pasillos de COM Ràdio, carretear tanto papel complicaba aun más su movilidad.

Pero tenía asumidas esas dificultades añadidas. Las encajaba siempre con esa risa particular que relajaba la tensión. Con ese mismo buen humor recibía los títulos y premios que le iban concediendo, incluida la Creu de Sant Jordi de la Generalitat. Esta le cayó hace ocho años. Uno de esos galardones lo compartió con el equipo de *TotsxTots* y se lo concedió el departamento de Interior de la Generalitat. No en vano fue profesor de la Escuela de Policía de Cataluña durante años.

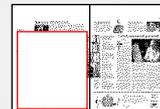
Porque, imbuido por el espíritu que vivió en la primigenia *Interviú* y en el primer periodismo de la Transición donde, decía, “no había tanta competencia ni persona-

Su labor minuciosa y de infiltración le costó dos atentados y un secuestro fallido

“Antes no había tanta competencia ni personalismos como hoy”, decía del oficio

lismos como hoy; ahí se creó una especie de fraternidad que se ha repetido pocas veces”, Vinader se mostró siempre muy generoso con los colegas, el oficio y sus principiantes. Por ello también fue profesor de Periodismo en la Universidad Ramon Llull.

Sin embargo, no andaba ya los últimos años tan optimista sobre la deriva de la profesión y del periodismo de investigación. “He visto gente con muy buena actitud pero que se frustra”, me dijo. Y esa frustración se debía, a su entender, a que el periodismo de investigación trae demasiados quebraderos de cabeza a los medios de comunicación y aleja a muchos anunciantes e inversores. “Quedan solo francotiradores. Pero los continuo considerando muy necesarios”. El era un francotirador. Y fue muy necesario. Hasta ayer.

Adéu a un referent del periodisme d'investigació

Xavier Vinader mor als 68 anys a causa d'una pneumònia

ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

El periodisme d'investigació ha perdut un dels seus màxims exponents. El periodista Xavier Vinader, que es va encarregar de treure a la llum alguns dels episodis més foscos de la Transició, va morir ahir al matí, als 68 anys, a l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona, a causa d'una pneumònia, segons va informar el Col·legi de Periodistes citant fonts familiars.

Nascut a Sabadell el 17 de febrer del 1947, Xavier Vinader Sánchez va destacar pels seus treballs d'investigació en el camp de l'extrema dreta i el terrorisme d'estat, una tasca que, en última instància, el va acabar convertint en "el primer exiliat de la democràcia espanyola", segons relatava ell mateix al documental *Xavier Vinader, periodista. Contra la guerra bruta*, dirigit per Àngel Leiro i Xavier Montanyà i que el *Sense ficció* de TV3 va estrenar el 17 de febrer -i que ahir es va reemetre al 33 amb motiu de la seva defunció.

El cas que el va portar a l'exili -i posteriorment a la presó- arrenca amb una sèrie de tres reportatges que va publicar l'any 1979 a la revista *Interviú*, en què revelava, a partir de la informació filtrada per l'agent de policia Francisco Ros Frutos, les pràctiques que grups parapolicials d'extrema dreta estaven duent a terme contra organitzacions nacionalistes basques. Setmanes després de l'aparició d'aquests reportatges, ETA va assassinar dos altres, un dels quals apareixia citat als seus textos, per la qual cosa l'Audiència Nacional el va acabar con-

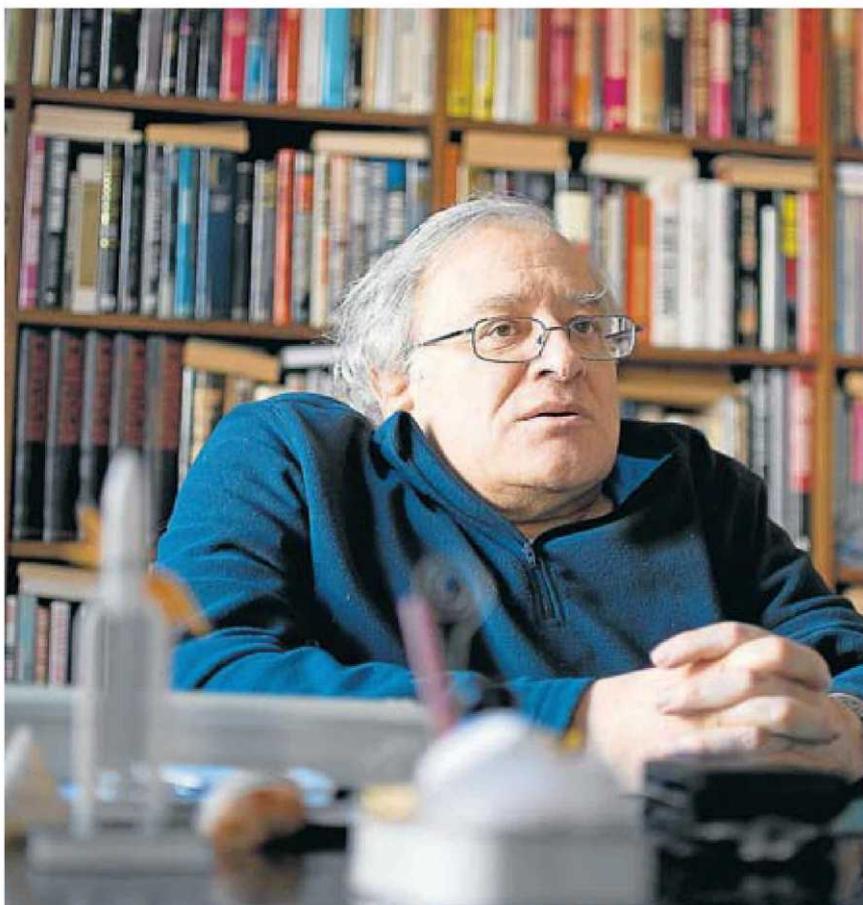
demnant a set anys de presó, el 1981, per "imprudència temerària professional amb resultat de dos assassinats".

"Sabia que el reportatge portaria cua, però no que acabaria girant-se contra nosaltres mateixos. Calculàvem que s'obriria una investigació oficial sobre el tema. Ros Frutos va firmar les seves declaracions davant notari. Però no interessava la veritat. La tesi del fiscal era que amb el que jo havia explicat ETA no tenia més remei que matar. Acusar-me d'imprudència temerària va ser una aberració", recordava el mateix Vinader fa poques setmanes en una entrevista a aquest diari.

Per evitar complir la pena -que va motivar una forta campanya de solidaritat cap a la seva figura tant dins com fora d'Espanya-, Vinader va fugir a França, on va viure exiliat fins al 1984. En tornar a Catalunya va ser detingut immediatament i traslladat a la presó de Carabanchel, però dos mesos després el govern espanyol l'indultava i li permetia recuperar la llibertat. De totes maneres el càstig no el va fer sucumbir, i segons ell mateix explicava al documental va aprofitar el temps que va passar entre reixes per recollir informació sobre la situació a les presons, i només una setmana després de sortir de la cel·la ja publicava a *Interviú* un nou reportatge en què denunciava "el lamentable estat en què es trobaven les presons espanyoles".

El bolígraf com a arma

Vinader reconeixia que aquest episodi l'havia convertit, sense voler-ho, en "abanderat de la lluita per la llibertat d'expressió". Però en realitat tota la seva trajectòria periodís-

Perseguit El 1981 va ser condemnat a set anys de presó per la publicació de tres articles

tica va estretament lligada a la voluntat de descobrir la veritat: "Per a mi fer periodisme va ser una opció política, en un moment determinat teoritzes que un bolígraf o una ploma pot ser tan útil com una arma per lluitar contra la desigualtat i la dictadura. Vaig estudiar als Claretians de Sabadell, allà hi havia el [Pere] Casaldàliga, i som fillols d'aquells joves capellans que ja començaven amb la teoria de la teologia de l'alliberament. I a la universitat passes del missalet al marxisme", explicava, el 2012, en una entrevista amb el director de l'ARA, Carles Capdevila.

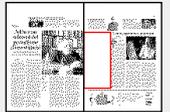
Vinader es va diplomàr a l'Escola Oficial de Periodisme el 1973, i durant els anys 70 va treballar en diversos mitjans de la seva ciutat natal, com el *Diari de Sabadell*, *Ràdio Joventut de Sabadell* i les revistes *Can Oriach* i *TS*. Posteriorment va fer de corresponsal per a mitjans com *La Vanguardia*, *Europa Press*, *El Correo Catalán*, *Tele/eXpress* i *Mundo Diario*, per als quals va cobrir esdeveniments internacionals de primer nivell, com la caiguda de

la dictadura a Portugal i la primera guerra de l'Afganistan.

També va col·laborar amb publicacions com *Gaceta Universitaria*, *Mundo*, *Por Favor*, *Arreu*, *Primera Plana*, *Interviú* i *El Temps*. La seva obra periodística es completa amb diversos llibres: el 1999 va publicar *Operación Lobo: Memorias de un infiltrado en ETA*, i el 2012 va editar *Quan els obrers van ser els amos*, en què recuperava i ampliava els textos que havia escrit durant la vaga del 1976 a Sabadell.

Condecorat amb la Creu de Sant Jordi el 2007, Vinader va ser president internacional de l'ONG Reporters Sense Fronteres, i des del 1978 formava part del consell directiu del Grup Zeta. L'any 2008 va donar el seu arxiu personal al Centre d'Estudis Històrics Internacionals de la Universitat de Barcelona, i el 2011 Sabadell li va concedir la Medalla de la Ciutat al Mèrit Periodístic.

La capella ardent de Xavier Vinader s'obrirà a les 11.25 d'aquest matí al tanatori de Sancho d'Àvila de Barcelona, on demà tindrà lloc la cerimònia de comiat a les 9.25. ■

El periodista Xavier Vinader, que va morir ahir als 68 anys, en una fotografia feta a casa seva durant una entrevista al mes de febrer.

VALERIA FOSSATI

Periodistes i polítics elogien la figura de Xavier Vinader

Ferran Mascarell

CONSELLER DE CULTURA

“Ha sabut intervenir en la realitat buscant la veritat, i l’ha buscat profundament. El trobaré a faltar de manera especial perquè érem amics”

Jordi Évole

PRESENTADOR DE ‘SALVADOS’

“Em dol a l’ànima escriure això: ha mort el periodista Xavier Vinader. Gràcies per obrir-nos el camí. Tinc tanta pena, Xavier”

Nicolás Valle

CORRESPONSAL DE TV3

“Avui, una mica més desprotegits davant de la mentida i el neofeixisme. Xavier Vinader ens ha deixat. Salut, mestre”

David Fernández

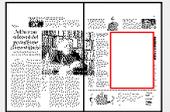
DIPUTAT DE LA CUP

“Tot el dolor junt. Ha mort Xavier Vinader. «I mentre no aprenquem a furetejar la foscor no sabrem escriure amb claredat»”

Joan Carles Sánchez

ALCALDE DE SABADELL

“La mort de Vinader és una gran pèrdua per al periodisme, per a les llibertats i per als drets de ciutadania. Sabadell et tindrà en el record”

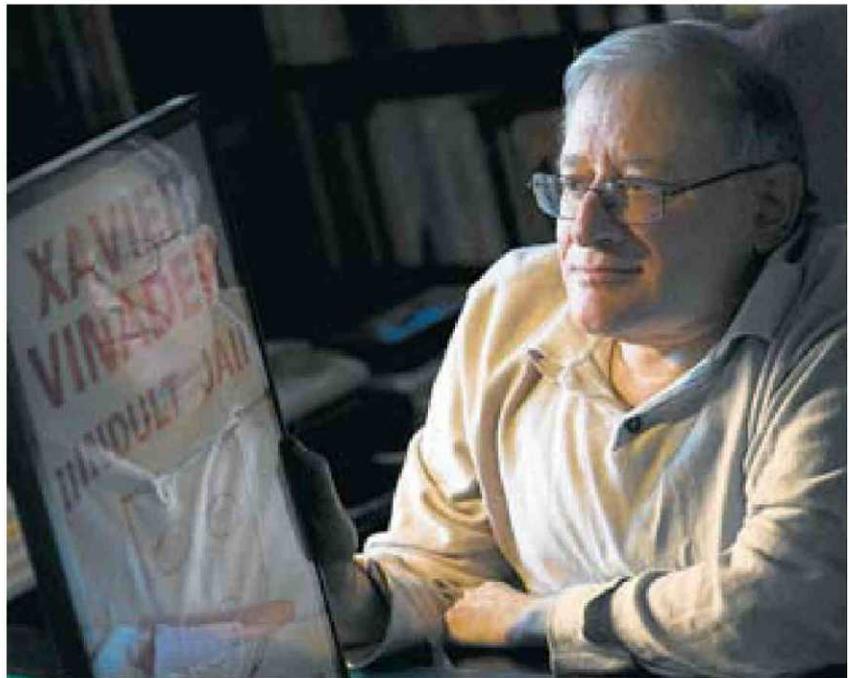
Valent, apassionat, persistent

Obituari

BRU ROVIRA
PERIODISTA

Trobarem a faltar el Xavier Vinader. El Xavier ja feia anys que no ocupava el lloc que li pertocava en aquest país com a periodista. Un lloc principal, donada la seva gran formació, la seva experiència i una vocació que li feia viure aquest ofici amb una passió única. Però havia quedat relegat a un segon pla, una mena de jubilació anticipada, una “mort civil”, com ell mateix va dir al programa que fa poc li va dedicar TV3. Ho va dir mirant a càmera amb un somriure sorneguer, però amb la claredat –per si hi havia algun dubte– que sempre ha acompanyat la seva persistent feina de reporter i d’investigador al servei de la informació i de la veritat.

En un país normal, el Xavier hauria estat aquestes últimes èpoques un professional imprescindible. Tenia contactes, tenia memòria, tenia ganes de treballar, tenia curiositat i tenia la saviesa del gat vell, aquells coneixements i habilitats que només poden donar l’experiència. Tenia, també –i sobretot–, la generositat suficient per saber treballar en equip; de fet, la seva vocació anava més enllà dels resultats –aquest miserable baròmetre de la qualitat anomenat *quota d’audiència*–, perquè era una forma de vida. La seva vida. No sembla que el país i els diaris, però, el necessitessin gaire, cosa que aparentment no desanimava mai el Xavi. Sempre tenia la porta de casa oberta als periodistes joves que li volien consultar algun assumpte, i seguia atent l’actualitat, llegint, investigant, donant l’opinió a qui el volgués escoltar, i escoltant ell mateix amb curiositat

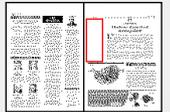

Vinader, en una imatge d’arxiu. PERE VIRGILI

qualsevol nova història que desconeagués, incloses les tafaneries cada vegada més avorrides de la professió i del país. El dia que es va passar el programa de TV3 li vaig trucar per felicitar-lo i comentar això de la “mort civil”. Es va fer un fart de riure.

Al Xavi el vaig conèixer a la revista *Arreu*. Malgrat les limitacions degudes al físic i la salut, era un home d’acció, valent fins a la imprudència, amb una força de voluntat extraordinària. Un dia em va dir que em quedés després de la feina perquè vindria “algú”. Volia que jo li donés un cop de mà si es presentaven problemes, perquè aquest “algú” era un militant de l’extrema dreta que el primer que va fer va ser treure la pistola i posar-la sobre la taula com una amenaça silenciosa que es podia activar en qualsevol moment. Al cap d’uns dies li destrossaven la casa, després que uns mesos abans li haguessin posat una

bomba. Quan hi va haver la vaga general de no sé quin any, situats a dalt d’un balcó del Baix Llobregat a casa de la família del Carles Esteban, un altre redactor de l’*Arreu*, vam assistir a una càrrega policial en directe, a escassos metres, i el Xavi la va fotografiar amagat sota les faldilles de la mare del Carles, disfrutant amb bogeria. Sempre vaig pensar que un dia el Xavi tindria l’oportunitat de retornar a la primera línia de l’ofici, formant part d’algun projecte com a animador principal, sense horaris, amb passió, escalfant l’ambient, provocant els poders, empenyant. L’última vegada que ens vam veure encara en vam parlar: “T’imagines si...”, deia ell, somiant en el titular, anticipant-se a la trucada amenaçant, “Ai, ai, ai, ai, la podem fer molt grossa!”, s’anima amb entusiasmat, satisfet de la vida que havia escollit, la vida de periodista, testimoni irreductible de la seva època. —

BONDIA

ANTONI BASSAS

DIRECTOR AUDIOVISUAL

El testimoni periodístic de Xavier Vinader

Xavier Vinader va explicar en una entrevista de Carles Capdevila que “fer periodisme va ser una opció política”. Això, en els anys de la Transició, volia dir incomodar un Estat que s’havia afanyat a amagar sota la catifa de la jove democràcia les restes d’extrema dreta que encara campaven per la policia i l’exèrcit. Els reportatges que Vinader va publicar a *Interviú* sobre el terrorisme d’estat li van costar una condemna de set anys de presó. Vinader va fer realitat allò d’Orwell: “Periodisme és publicar el que algú no vol que publiquis. La resta són relacions públiques”.

Mireu el vídeo
a l’Ara TV

ÒBIT

El reporter valent

Xavier Vinader, especialista en moviments d'extrema dreta i terrorisme, mor als 68 anys

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Xavier Vinader, periodista especialitzat en grans reportatges d'investigació, va morir ahir a Barcelona als 68 anys a causa d'una pneumònia. Recordat en primer lloc pels articles que va publicar a la revista *Interviú* en els anys posteriors a la mort de Franco sobre els moviments d'extrema dreta, ETA i la guerra bruta parapolicial, «**es va convertir en un símbol de la llibertat d'expressió durant la transició**», com va destacar ahir el Col·legi de Periodistes de Catalunya. Vinader va ser simbòlicament el primer exiliat de la democràcia.

Nascut a Sabadell el 1947, Xavier Vinader es va diplomar a l'Escola Oficial de Periodisme el 1973 i va ser membre de l'equip fundacional del Grup Zeta des del 1978, a més de ser president de Reporters sense Fronteres fins al 1993.

Des dels inicis de la seva carrera, Vinader es va especialitzar en la investigació de trames del crim organitzat, grups terroristes i sectes. Vázquez Montalbán el va qualificar de «**flagel·lador de parafeixistes**», com va recordar ahir el seu amic i company de promoció Àngel Sánchez, que va ser director adjunt d'EL PERIÓDICO. «**Jo no em limito a la versió oficial i això molesta**», deia el mateix Vinader.

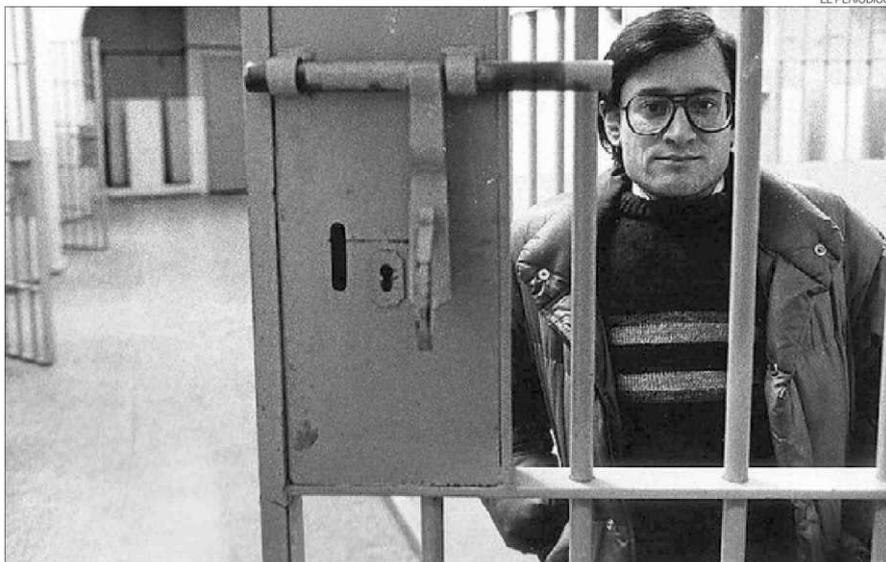
Després de la publicació el 1979 de diferents reportatges sobre grups ultres al País Basc, ETA va assassinar poc després dues de les persones citades, per la qual cosa va ser processat i el 1981 l'Audiència Nacional el va condemnar a set anys de presó per un delict

d'«**imprudència temerària professional**». El tribunal va considerar que la banda va actuar motivada pels seus escrits. «**La condemna va originar una campanya de solidaritat entre la professió periodista, a la qual es van sumar molts polítics, jutges, policies, advocats... Hi va haver una gran manifestació a Barcelona**», recorda Carmen Muñoz, també ex-periodista d'aquest diari i companya de Vinader a la revista *Interviú* d'aquells anys. Al ser condemnat, va optar per exiliar-se a França i no va tornar a Espanya fins al 1984. Després de passar gairebé dos mesos a la presó de Carabanchel, finalment va ser indultat pel Govern del PSOE.

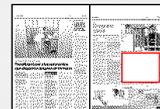
Molta energia

«**Ens vam conèixer a l'Escola Oficial de Periodisme i de seguida ens vam fer molt amics. Era una persona que queia bé** -explica amb afecte Àngel Sánchez-. **Tot i la seva aparent debilitat, tenia molta energia. Diria fins i tot que això li obria camins. El feia ser molt valent i atrevit, a banda que tenia una curiositat innata**». Carmen Muñoz el recorda com un «**periodista supervalent i rigorós**». «**Malgrat la seva minusvalidesa -prosegueix-, s'atrevia amb tot. Recordo el gran tàndem que va formar amb el fotògraf Paco Elvira, també mort recentment**». Sánchez explica que Vinader va rebutjar ser professor universitari perquè «**ell volia ser reporter**». «**Encarnava el més genuí del periodisme de combat**», conclou.

Durant la seva carrera, Vinader va rebre nombrosos premis, entre ells la Creu de Sant Jordi (2007) i la Medalla de la Ciutat de Sabadell. ≡

► Xavier Vinader, a la presó madrilenya de Carabanchel.

La gent decent ha d'acomiar **Xavi Vinader** amb molt de respecte i gratitud perquè es va bolcar precisament al servei d'aquest tipus de persones. Immens periodista, queda per a la història d'aquest ofici com un dels seus grans referents durant els anys de la Transició i, ai, dels anys d'immediatament després, quan el periodisme incòmode per als poders va anar desapareixent de la primera línia i va quedar en bona mesura aparcat com si hagués passat de moda al costat de coses tan imprescindibles com les reclamacions populars dels drets, l'exigència d'honestedat als polítics o els esforços per modernitzar mecanismes i institucions democràtiques. De totes aquestes coses que ara molts volen recuperar.

Vinader va ser un especialista del periodisme d'investigació. Toscut, treballador, incansable, es va fer periodísticament gran buscant sota les pedres i darrere dels silencis les puntes dels fils dels quals es podia estirar per reconstruir històries delicades, incòmodes i im-

Anàlisi

Antonio
Franco
PERIODISTA

Un periodista, per fortuna, gens neutral

portants. Als companys a vegades ens feia vertigen la seva intrepidesa quan anava de cara i sense protecció a llocs foscos per entrevistar-se amb personatges problemàtics i obtenir dades sobre abusos, corrupcions, violència o conductes hipòcrites.

Deia que la gent decent ha d'acomiar ara **Vinader** amb molt de respecte encara que només sigui perquè la gent indecent el va odiar molt i el va voler combatre perquè el considerava un enemic preferent. Armat únicament amb una agenda for-

midable, resultat dels seus estrets contactes amb els moviments socials i amb gent agredida per la vida, el **Xavi** va dignificar la seva professió tot i que es va haver d'empassar molts mals tragos. No el volien ni els grans ni els petits deshonestos de la nostra societat, ni les trames negres dels nostàlgics del franquisme, ni els nou-rics engreixats en les operacions comercials, urbanístiques i polítiques dels anys de l'assentament democràtic.

La desaparició física de **Vinader** coincideix amb un ampli debat del món del periodisme sobre la neutralitat. El **Xavi** era independent però no neutral, i discrepava dels que prediquen que la missió del periodista no és aconseguir la pau, acabar amb les violències o recolzar que es faci justícia, sinó limitar-se a explicar el que passa. Crec que el **Xavi** pensava que els periodistes, per jerarquia moral, han de defensar aquelles coses per la seva condició d'homes, i després, a més, han d'explicar el que passa amb honestedat. A mi m'agradava **Vinader** perquè se situava en aquesta línia. ≡

El periodista Xavier Vinader va néixer a Sabadell el 1947. Als anys 80 va cobrir la invasió soviètica de l'Afganistan. FOTO: ACN

OBITUARI ■ ALS 68 ANYS, A CAUSA D'UNA PNEUMÒNIA

Mor Xavier Vinader, referent del periodisme d'investigació

■ El periodista català Xavier Vinader, especialitzat en periodisme d'investigació i que es va convertir en un símbol de la llibertat d'expressió durant la Transició espanyola, va morir ahir a Barcelona als 68 anys a causa d'una pneumònia, informà el Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Nascut a Sabadell el 1947, Xavier Vinader es va diplomiar a l'Escola Oficial de Periodisme el 1973 i va ser membre de l'equip directiu del grup Zeta des de 1978, a més de ser president de l'ONG Reporters sense Fronteres fins a 1993.

Vinader va ser corresponsal de *La Vanguardia*, Europa Press, *El Correo Catalán*, *Tele/express* i *Món Diari*, així com redactor de *Por Favor*, *Primera Plana* o *Interviú*, entre altres publicacions. Des dels inicis de la seva carrera periodística, Vinader es va especialitzar en la investigació de trames del crim organitzat, i sobre l'actuació de grups d'extrema dreta a l'Espanya de la Transició i la guerra bruta parapolicia.

Processat i empresonat

Després de la publicació, l'any 1979, de dos reportatges sobre grups ultrs al País Basc, ETA va assassinar dues de les persones esmentades en els articles, per la qual cosa el periodista va ser processat.

Dos anys després, el 1981, l'Audiència Nacional el va condemnar a set anys de presó per un delictes d'imprudència temerària professional, en considerar el tribunal que la banda va actuar motivada pels seus escrits.

La condemna de Vinader va originar una campanya de solidaritat per part de diverses forces polítiques i entre la professió periodística. L'Associació de la Premsa de Barcelona i la

secció espanyola de l'Institut Internacional de Premsa van exigir l'indult del periodista.

En ser condemnat, Xavier Vinader va optar pel camí de l'exili i no va tornar a Espanya fins al 1984. Després de passar gairebé tres mesos a la presó de Carabanchel, finalment va ser indultat pel Govern del PSOE.

Com a reporter, Vinader va cobrir, entre altres conflictes, la guerra de l'Afganistan i la Revolució dels Clavells a Portugal.

Autor d'infiniat d'articles sobre màfies, sectes, crim or-

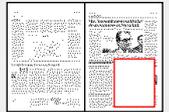

Maria Vila Vinader no va 'defensar la llibertat d'expressió'. Va denunciar un Estat terrorista, fill del franquisme, que se servia de l'extrema dreta **@mvlaredon**
Jordi Évole Me duele en el alma escribir esto: ha muerto el periodista Xavier Vinader. Gracias por abrirnos el camino, por tu ejemplo **@jordievole**

ganitzat i grups terroristes, el 1999 va publicar el llibre *Operación lobo: memorias de un infiltrado en ETA*.

Durant la seva carrera Vinader va rebre nombrosos premis nacionals i internacionals, entre ells la Creu de Sant Jordi, que li va ser atorgada el 2007, i la Medalla de la Ciutat de Sabadell al Mèrit Periodístic, en reconeixement al seu compromís pel dret a la llibertat d'expressió.

El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, va destacar la seva capacitat per «intervenir en la realitat, buscant la veritat», així com la seva «important contribució a la democràcia». «Tota la vida va buscar la veritat (ha dit Mascarell). Es va ficar en terrenys molt difícils i va saber posar llum on hi havia ombres».

Fallece Xavier Vinader, referente del periodismo de investigación

Barcelona

EFE

El periodista catalán Xavier Vinader, especializado en periodismo de investigación y que se convirtió en un símbolo de la libertad de expresión durante la Transición española, falleció ayer en Barcelona a los 68 años a causa de una neumonía, informó el Colegio de Periodistas de Catalunya.

Nacido en Sabadell en 1947, Xavier Vinader se diplomó en la Escuela Oficial de Periodismo en 1973 y fue miembro del equipo directivo del grupo Zeta desde 1978, además de ser presidente de la ONG Reporteros sin Fronteras hasta 1993.

Vinader fue corresponsal de La Vanguardia, Europa Press, El Correo Catalán, Tele/eXprés y Mundo Diario, así como redactor de Por Favor, Primera Plana o Interviú, entre otras publicaciones.

Desde los inicios de su carrera periodística, Vinader se especializó en la investigación de tramas del crimen organizado o sobre la actuación de grupos de extrema derecha en la España de la Transición y la "guerra sucia" parapolicial.

Tras la publicación en 1979 de sendos reportajes sobre grupos ultras en el País Vasco, ETA asesinó a dos de los mencionados en los ar-

Manifestación en Madrid en 1983 en solidaridad con Vinader. EFE/SVB

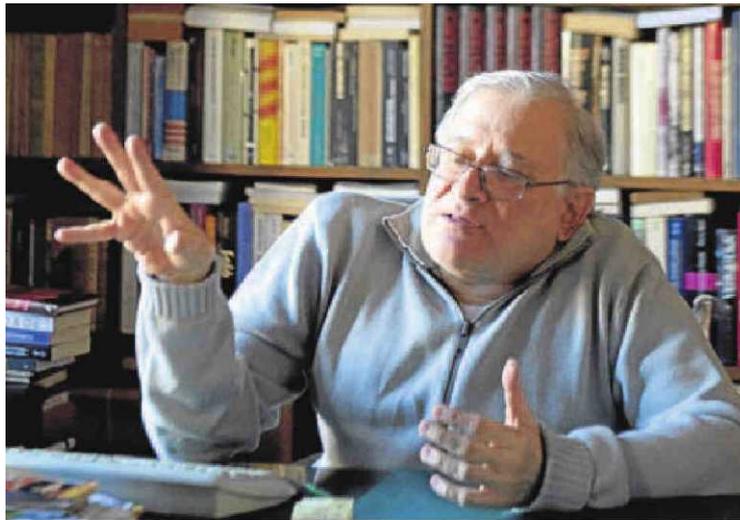
tículos, por lo que fue procesado y en 1981 la Audiencia Nacional le condenó a siete años de prisión por un delito de imprudencia temeraria profesional, al considerar el tribunal que la banda actuó motivada por sus escritos.

EXILIO

La condena de Vinader originó una campaña de solidaridad por parte de diversas fuerzas políticas y entre la profesión periodística, y así la Asociación de la Prensa de Barcelona y la sección española del Insti-

tuto Internacional de Prensa exigieron el indulto del periodista.

Al ser condenado por los tribunales, Xavier Vinader optó por el camino del exilio y no regresó a España hasta 1984. Tras pasar casi tres meses en la prisión de Carabanchel, finalmente fue indultado por el gobierno del PSOE. Como reportero, Vinader cubrió, entre otros conflictos, la guerra de Afganistán y la Revolución de los claveles en Portugal. Durante su carrera Vinader recibió numerosos premios nacionales e internacionales. ▀

Vinader en una entrevista con EL CORREO en 2011. :: VICENS GIMÉNEZ

Muere Xavier Vinader, referente en los años 80 del periodismo de investigación en España

Fue condenado a prisión y huyó al extranjero por señalar en artículos a dos hombres como miembros de la extrema derecha a los que ETA asesinó meses después

:: EL CORREO

BARCELONA. El periodista Xavier Vinader, especializado en periodismo de investigación y que se convirtió en un símbolo de la libertad de expresión durante la Transición española, falleció ayer en el Hospital Vall d'Hebron de Barcelona a causa de una neumonía, según informó el Colegio de Periodistas de Cataluña. Nacido en 1947 en Sabadell (Barcelona), se diplomó en la Escuela Oficial de Periodismo en 1973 y se hizo experto en extrema derecha, la guerra sucia parapolicial y el crimen organizado.

Fue uno de los periodistas que más escribió sobre el terrorismo en España, y en 1979 publicó sendos artículos en la revista 'Interviú' donde detallaba con nombres y apellidos las actuaciones de grupos de incontrolados de extrema derecha en el País

Vasco. Dos de los hombres a los que hacía referencia, Jesús García y Alfredo Ramos, fueron asesinados posteriormente por ETA, por lo que fue procesado y en 1981 la Audiencia Nacional le condenó a siete años de prisión por un delito de imprudencia temeraria profesional, al considerar el tribunal que la banda actuó motivada por sus escritos. Su condena desencadenó una campaña de solidaridad por parte de diversas fuerzas políticas y entre la profesión periodística, y así la Asociación de la Prensa de Barcelona y la sección española del Instituto Internacional de Prensa exigieron su indulto.

El periodista catalán huyó, se exilió y no volvió a España hasta 1984; después de pasar tres meses en la prisión de Carabanchel fue indultado por el Gobierno central. En el extranjero, como reportero, cubrió conflictos bélicos como la guerra de Afganistán y hechos históricos como la Revolución de los claveles en Portugal y el final del conflicto entre Rusia y China. Autor de infinidad de artículos sobre mafias, sectas, crimen organizado y grupos terroristas, en 1999 publicó el libro 'Operación lobo: memorias de un infiltrado en ETA', en el que narraba la vida de Mikel Lejarza.

Mor Xavier Vinader, referent del periodisme d'investigació

EFE | BARCELONA

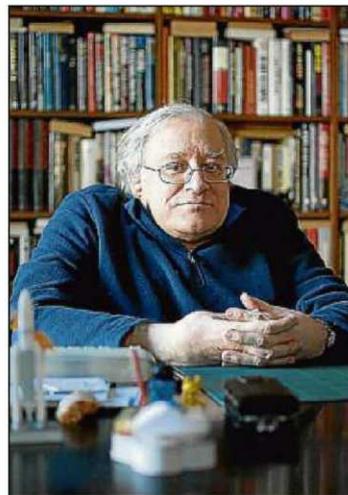
■ El periodista Xavier Vinader, especialitzat en periodisme d'investigació i que es va convertir en un símbol de la llibertat d'expressió durant la Transició espanyola, va morir ahir a Barcelona, als 68 anys, a causa d'una pneumònia, segons va informar el Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Nascut a Sabadell el 1947, Vinader es va diplomiar a l'Escola Oficial de Periodisme el 1973 i va ser membre de l'equip directiu del grup Zeta des del 1978, i president de l'ONG Reporters sense Fronteres fins al 1993. Vinader va ser corresponçal de La Vanguardia, Europa Press, El Correo Catalán, Tele/express i Món Diari, així com redactor de Por Favor, Primera

Plana i Interviú, entre altres publicacions.

Des de l'inici de la seva carrera periodística, Vinader es va especialitzar en la investigació de trames del crim organitzat o sobre l'actuació de grups d'extrema dreta a l'Espanya de la Transició i la «guerra bruta» parapolicial. Després de la publicació el 1979 de dos reportatges sobre grups ultres al País Basc, ETA va assassinar dos dels esmentats en els articles, per la qual cosa va ser processat i el 1981 l'Audiència Nacional el va condemnar a set anys de presó per un delictes d'imprudència temerària professional, en considerar el tribunal que la banda va actuar motivada pels seus escrits.

La condemna de Vinader va ori-

Xavier Vinader

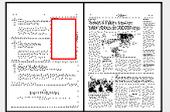
ginar una campanya de solidaritat per part de diverses forces polítiques i entre la professió periodística, i l'Associació de la Premsa de Barcelona i la secció espanyola de l'Institut Internacional de Premsa en van exigir l'indult. En ser con-

demnat, Vinader va optar pel camí de l'exili i no va tornar a Espanya fins al 1984. Després de passar gairebé tres mesos a la presó de Carabanchel, va ser indultat pel govern del PSOE.

Reaccions

El conseller de Presidència i portaveu del Govern, Francesc Homs, va lamentar la mort de Vinader, «referent del periodisme d'investigació», i en va elogiar la «lluita contínua» per la llibertat d'expressió. Homs va recordar que el compromís de Vinader en la denúncia de l'autoritarisme el va portar a publicar valuoses investigacions, sovint assumint un risc personal i professional

Per la seva banda, el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, va destacar la capacitat de Xavier Vinader per «intervenir en la realitat, buscant la veritat», i també la seva «important contribució a la democràcia».

PERIODISME ÒBIT

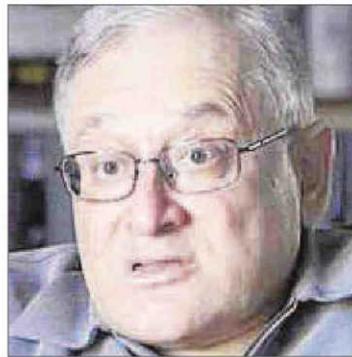
Mor el periodista d'investigació Xavier Vinader

| BARCELONA | El periodista Xavier Vinader va morir ahir als 68 anys a l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona a causa d'una pneumònia, segons va informar el Col·legi de Periodistes.

Xavier Vinader, nascut a Sabadell, ha sigut un referent del periodisme d'investigació, expert en extrema dreta i crim organitzat, i va destacar per la seua lluita per la llibertat d'expressió. Diplomat per l'Escola Oficial de Periodisme des del 1973, i membre de l'equip directiu del grup Zeta des del 1978, va ser president internacional de l'ONG Reporters sense Fronteres fins al 1993.

És un dels periodistes que més ha investigat sobre el terrorisme a Espanya, i l'any 1979 va escriure dos articles a la revista *Interviú* en els quals detallava amb noms i cognoms les actuacions de grups d'incontrolats d'extrema dreta al País Basc.

Poc després, ETA va matar dos dels individus esmentats als articles i l'any 1981 l'Audièn-

Xavier Vinader.

cia Nacional el va condemnar a set anys per un presumpte delicte d'imprudència temerària. Vinader va fugir, es va exiliar i no va tornar a Catalunya fins al 1984; després de passar tres mesos a la presó de Carabanchel, va ser indultat pel Govern central.

A l'estranger, com a reporter, va cobrir, entre altres guerres, la guerra d'Afganistan, la Revolució dels Clavells a Portugal i el final del conflicte entre Rússia i la Xina.

Muere el periodista catalán Xavier Vinader a los 68 años

El periodista catalán Xavier Vinader, especializado en periodismo de investigación y que se convirtió en un símbolo de la libertad de expresión durante la Transición española, falleció ayer en Barcelona a los 68 años a causa de una neumonía, informó el Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Nacido en Sabadell en 1947, Xavier Vinader se diplomó en la Escuela Oficial de Periodismo en 1973 y fue miembro del equipo directivo del grupo Zeta desde 1978, además de ser presidente de la ONG Reporteros sin Fronteras hasta 1993. Vinader fue corresponsal de *La Vanguardia*, *Europa Press*, *El Correo Catalán*, *Tele/eXprés* y *Mundo Diario*, así como redactor de *Por Favor*, *Primera Plana* o *Interviú*, entre otras publicaciones.

Desde los inicios de su carrera periodística, Xavier Vinader se especializó en la investigación de tramas del crimen organizado o sobre la actuación de grupos de extrema derecha en la España de la Transición y la "guerra sucia" parapolicial. Tras la publicación en 1979 de sendos reportajes sobre grupos ultras en el País Vasco, ETA asesinó a dos de los mencionados en los artículos, por lo que fue procesado y en 1981 la Audiencia Nacional le condenó a siete años de prisión por un delito de imprudencia temeraria profesional.

Mor als 68 anys Xavier Vinader, referent del periodisme d'investigaci3n

La causa va ser una pneum3nia que va patir

ACN

El periodista Xavier Vinader va morir ahir als 68 anys a l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona a causa d'una pneum3nia, segons va informar el Col·legi de Periodistes. Xavier Vinader, nascut a Sabadell, ha estat un referent del periodisme d'investigaci3n, expert en extrema dreta i crim organitzat, i ha destacat per la seva lluita per la llibertat d'expressi3n. Ha treballat en mitjans com *Intervi3*, *La Vanguardia* o *El Mundo* i com a reporter ha cobert, entre d'altres, la guerra de l'Afganistan, la Revoluci3n dels clavells a Portugal i el final de la guerra entre

R3ssia i la Xina. Ara fa poc, TV3 va emetre el documental *Xavier Vinader, periodista. Contra la Guerra Bruta*.

Vinader era diplomat per l'Escola Oficial de Periodisme des de 1973 i membre de l'equip directiu del grup Zeta des del 1978. Va ser president internacional de l'ONG Reporters sense Fronteres fins al 1993 i ha estat un dels professionals que m3s ha investigat sobre el fenomen terrorista a Espanya. El 1979 va escriure dos articles a *Intervi3* on explicava detalladament, amb noms i cognoms, les actuacions de grups d'incontrolats d'extrema dreta al Pa3s Basc.

XAVIER VINADER | Abanderado del periodismo de investigación durante la Transición, fue el primer periodista condenado en democracia. Tras publicar en 1979 dos reportajes sobre grupos ultras en el País Vasco, ETA asesinó a dos de los mencionados en el artículo. Fue procesado y condenado a siete años de prisión. Tuvo que exiliarse en París, donde sufrió un intento de atentado, hasta que el Gobierno le indultó en 1984.

Periodista audaz y pionero

RAFAEL VALLBONA / RAÚL CONDE

El periodismo es el deslumbramiento de la noticia. Lo escribió García Márquez y podría grabarse en el portón de todas las redacciones del mundo como paradigma de una manera de entender este oficio que debería ser imperecedera. La noticia es, tal vez, el altar en el que los periodistas consagran el derecho a la información de los ciudadanos. Pero el retablo mayor es el reportaje de investigación porque es la manera más extensa y analítica de rastrear en las cloacas del poder. Xavier Vinader, fallecido ayer en Barcelona víctima de una neumonía, se convirtió por derecho propio en uno de los símbolos del periodismo de investigación en España. Murió tal como despuntó: siendo el azote de cualquier forma de periodismo servil y diletante del poder.

El escenario en el que emergió se sitúa en la España de los estertores del franquismo. Un país sombrío. Una economía en zozobra. Una ratonera para cualquier periodista alejado de los ecos de sociedad. Y un piélagos de amenazas alrededor de la guerra sucia contra ETA. Ese es el terreno en el que se zambulló Vinader y ahí es donde halló el hueco que la historia del periodismo español le debe por su audacia.

Vinader pasará a los anales por ser el primer periodista condenado en democracia. En 1979 publicó dos reportajes en *Interviú* con nombres y apellidos sobre la actuación de los grupos de extrema derecha en el País Vasco y la cobertura que les daba el Estado y las fuerzas de seguridad. Poco después, ETA asesinó a dos de los citados y la Audiencia Nacional condenó a

Vinader (dcha.) fue el primer periodista que consiguió entrevistar a Mikel Lejarza, 'El Lobo', policía infiltrado en ETA. E. M.

siete años de cárcel al periodista por el pintoresco delito de imprudencia temeraria. Exiliado en París, sufrió un intento de atentado. Años atrás, ya le habían puesto dos bombas. En 1984 regresó a España, tras pactar con Felipe González pasar tres meses recluido en la prisión de Carabanchel. Luego fue indultado y ahí nació el símbolo.

A ojos de la opinión pública, el asunto se convirtió en el caso *Vinader*, que fue objeto de una sentencia que mutó en paradigmática para el ejercicio del periodismo y los límites del derecho a la información. Su sagacidad le llevó también a ser el primer periodista español que logró entrevistar a Mikel Lejarza, *El Lobo*, una agente infiltrado en ETA cuya figura le inspiró uno de sus mejores libros: *Operación lobo: memorias de un infiltrado en ETA* (1999).

El campo de trabajo de Vinader fueron las mafias, las sectas, el cri-

men organizado y los grupos terroristas. Nunca cejó de escarbar en los sumideros en los que suele arrojarse la pestilencia que los gobiernos quieren esconder. La sentencia del 79 no le arrugó. Coetáneo de otros periodistas de investigación como Josep María Huertas Clavería o Gregorio Morán, Vinader siguió investigando convencido de que la verdad es el único y legítimo objetivo del periodismo. Fue precisamente ese impulso el que le llevó a ser el primer periodista en hacer un reportaje en la Dirección General de Seguridad, aquella gigantesca mazmorra que el franquismo instaló en el corazón de Madrid. Corría 1976. Ahí demostró su pericia convenciendo a los funcionarios para que le dejaran hablar con varios detenidos de los Grapo. «Algunos no llevaban una cara muy presentable», evocó después.

Vinader dijo muchas veces que la época dorada del periodismo de

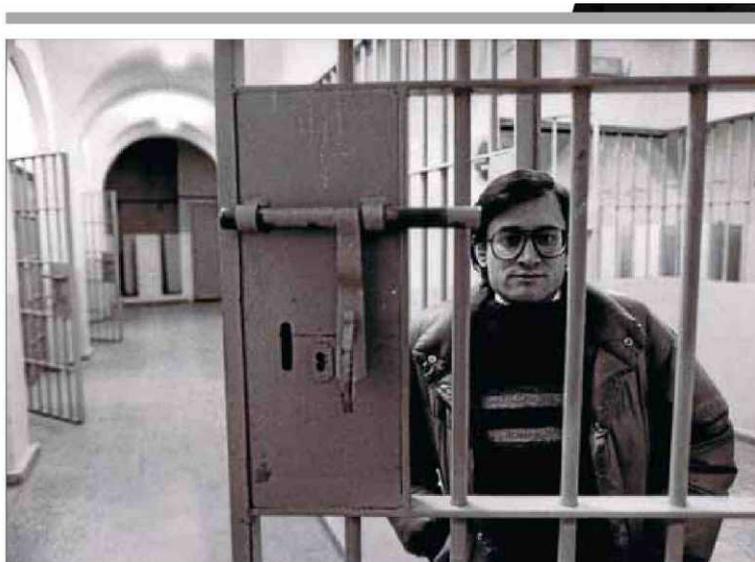
investigación transcurrió entre 1976 y 1982, justo hasta la victoria socialista. Quizá es una visión idílica de quien estuvo en vanguardia de este movimiento, pero lo cierto es que aquella época combativa desterró por completo el tiempo de silencio que había significado la dictadura para dejar paso a otro en el que periodistas y empresarios de los medios fueron de la mano. La democracia estaba en el aire y se hizo preciso evitar cualquier tentativa involucionista. Los periodistas eran necesarios para mantener un sistema de libertades creíble. Vinader, casi siempre escéptico, consideró que este fue el principio del fin del periodismo como instrumento de búsqueda de la verdad y como herramienta para desenmascarar las injusticias. También deslizo siempre, ya fuera de los circuitos de la profesión, que «aspiraba a una democracia de mucha más calidad de la que tuvimos».

Las personalidades complejas suelen ser las más optimistas. Vinader nació en Sabadell (Barcelona), al regazo de una familia derrotada por la guerra. Toparse con tantas preguntas sin respuesta fue lo que le empujó al periodismo. Tras estudiar en los claretianos, donde estaba Casaldàliga, la influencia de aquella generación de curas que postularon la teoría de la liberación fue crucial en su formación. Estudió en la Escuela Oficial de Periodismo y debutó en medios locales como *Diari de Sabadell* o Radio Juventud. Después recaló en *Europa Press*, *Tele-Expres*, *La Vanguardia* o el *Correo Catalán*, para los cuales cubrió el fin de la guerra ruso-china, la Revolución de los claveles en Portugal o la Guerra de Afganistán. Desde 1978 fue miembro del comité directivo del Grupo Zeta y, hasta 1993, presidente de la ONG Reporteros sin Fronteras. En 2007 recibió la Creu de Sant Jordi.

Siempre fiel a la idea de que una máquina de escribir es más útil que un arma para vencer las desigualdades, la huella que ha dejado es la de su compromiso con la verdad y la libertad de expresión. También por su defensa inextinguible del periodismo íntegro. «Hoy no hay ni grupos mediáticos ni periodistas independientes. Todos responden a determinados intereses tan amplios y relacionados entre sí, que cuesta mucho hacer periodismo que no esté casado con ningún grupo de presión». Su postura, muy crítica, no le hizo sucumbir en el pesimismo. Defendió el papel de la prensa en los años de plomo, aunque a sus alumnos de reportero, en la Facultad de Comunicación Blanquerna, en Barcelona, les decía que «Internet y las redes sociales facilitan el periodismo de investigación. Hay una generación de jóvenes periodistas que saben usarlas muy bien».

Enérgico, combativo, decente. Y con una sobriedad de visión periodística. Vinader mantuvo incólume hasta el final de sus días la pericia que le llevó a ser un icono de la libertad recobrada en la Transición.

Xavier Vinader, periodista, nació en Sabadell (Barcelona) el 17 de febrero de 1947 y murió en Barcelona el 9 de abril de 2015.

Vinader, en una imatge d'arxiu del documental emès al febrer a 'Sense ficció' de TV3 ■ TV3

Expert en extrema dreta, era un referent del periodisme d'investigació

Mor Xavier Vinader

G. Busquets
BARCELONA

"L'extrema dreta avui s'ha reinventat. Cosa que no ha fet l'esquerra, que encara va amb les seves cotilles. L'extrema dreta ara va vestida d'Armani." Ho deia el periodista Xavier Vinader (Sabadell, 1947), el 17 de febrer en una entrevista amb l'emissió per TV3 d'un documental sobre la seva figura dirigit per Àngel Leiro i Xavier Montanyà. El treball, produït per Antàrtida Films, donava veu al compromís periodístic de Vinader, símbol de la llibertat d'expressió i referent del periodisme d'investigació, ja que va ser qui va indagar més a fons el terrorisme d'estat i l'extrema dreta. És autor de llibres i articles sobre el món policial. El documental servia també per homenajar una figura que "dignificava la professió" i es-

tava "a les antípodes del periodisme servil", tal com piulava a Twitter el periodista Francesc Soler. Altres periodistes coneguts com Jordi Évole també es van afegir a les reaccions per la mort de Vinader als 68 anys a causa d'una pneumònia. "Gràcies per haver-nos obert el camí, pel teu exemple", escrivia Évole, que hi afegia un "gràcies, amic, mestre". El diputat de la CUP i periodista David Fernández escrivia en el seu compte de Twitter: "Tot el dolor junt." Hi afegia una frase de Vinader: "I mentre no aprenguem a furetejar la foscor no sabrem escriure amb claredat." Per la seva part, el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, va destacar la "convicció i voluntat" del periodista, que va posar llum on "normalment hi havia ombres".

El 1979, Xavier Vinader va escriure dos articles a la revista *Interviú* en què ex-

plicava detalladament, amb noms i cognoms, les actuacions de grups d'incontrolats d'extrema dreta al País Basc. Poc després, ETA va matar dos dels individus mencionats en els articles i el 1981 l'Audiència Nacional el va condemnar a set anys de presó per un suposat delicte d'imprudència temerària. El periodista es va exiliar i no va tornar a Catalunya fins al 1984. Després de passar tres mesos a la presó de Carabanchel va ser indultat pel govern espanyol. "En aquest país les clavegueres no es van netejar mai", deia a *Els matins* de TV3.

El 2007 la Generalitat li va atorgar la Creu de Sant Jordi. Vinader també s'havia pronunciat a favor de la independència de Catalunya: "És apassionant poder participar en la creació d'un estat nou. Mentre m'expliquin què es pretén fer, anem bé." ■

Xavier Vinader (1947-2015)

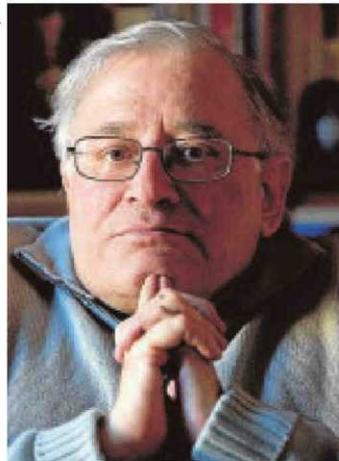
Periodista de investigación

► Fue condenado tras un reportaje sobre la extrema derecha

Figura clave del periodismo de investigación en España, Xavier Vinader falleció ayer en Barcelona a causa de una insuficiencia respiratoria. Aunque fue enviado especial a países en conflicto, cubriendo, por ejemplo, la invasión soviética de Afganistán o la Revolución de los Claveles portuguesa, en lo que verdaderamente destacó Vinader fue en su tarea de perio-

dista de investigación, como experto en extrema derecha, terrorismo y crimen organizado.

Miembro del equipo directivo del grupo Zeta desde 1978, Vinader pasó a ser sujeto informativo precisamente a raíz de dos de sus reportajes. En 1979, en la revista «Interviú» publicó una pormenorizada investigación, dando nombres y apellidos, sobre la actuación violenta de grupos de extrema derecha en el País Vasco. Tras su publicación, ETA asesinó a dos de las personas citadas en el reportaje, motivo por el que en 1981 la Audiencia Nacional lo condenó a siete años de prisión por un delito de impru-

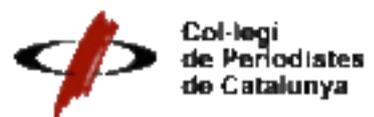

Xavier Vinader i Sánchez nació el 17 de febrero de 1947 en Sabadell y ha muerto el 9 de abril de 2015 en Barcelona. Periodista de investigación, se especializó en extrema derecha, crimen organizado y terrorismo.

dencia temeraria. Vinader huyó y se autoexilió en París. No regresó a España hasta 1984. Pasó tres meses encarcelado y recibió el indulto del Gobierno tras una fuerte campaña de presión exigiendo su liberación. Presidente hasta 1993 de Reporteros sin Fronteras, recibió en 2007 la cruz de Sant Jordi de la Generalitat.

ÀLEX GUBERN

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Prisa prepara la salida a bolsa de parte de Santillana para aligerar su deuda

Tras vender los sellos editoriales por 72 millones, busca colocar en el mercado su filial de educación

El 75 por ciento que le queda del negocio de educación está valorado en unos 1.100 millones

África Semprún / Antonio Lorenzo
MADRID.

El Grupo Prisa avanza a pasos agigantados en su plan de desinversión para hacer frente a su elevada deuda y mejorar su caja. La compañía que preside Juan Luis Cebrián está preparando la salida a bolsa de parte de Santillana para captar fondos en el mercado aprovechando el alza de la bolsa y así continuar reduciendo su pasivo y sus gastos financieros, informan fuentes de toda solvencia a este diario. Así, la multinacional lleva varios meses barajando cómo hacer caja con la filial de educación y ya está trabajando con bancos internacionales, explican fuentes conocedoras de la operación. La dueña de *El País* y *Cinco Días* prevé anunciar la oferta pública de venta (OPV) de su negocio de educación tras obtener el visto bueno de Competencia (CNMC) para la venta del Canal + a Telefónica por unos 719 millones de euros, una operación que el propio grupo espera cerrar esta primavera, tal y como asegura la firma en las cuentas de 2014.

Todavía no ha trascendido el porcentaje de Santillana que Prisa está dispuesta a colocar en el mercado, pero todo apunta a que se quedará con una participación de control para así seguir beneficiándose de los resultados del negocio que, con una facturación de 716,6 millones de euros, aporta el 49 por ciento de los ingresos totales del grupo excluyendo los resultados de Canal+ (ver gráfico).

Si utilizamos los multiplicadores a los que cotizan las compañías comparables con Santillana, la empresa valdría en bolsa 1.479 millones de euros. Así, el 75 por ciento que todavía atesora Prisa estaría valorado en unos 1.100 millones de euros. Compañías de negocios similares como Pearson, Reed Elsevier o Wolters Kluwer se negocian en bolsa a entre 8 y 10 veces su ebitda (beneficio bruto de explotación) que en el caso de Santillana asciende a 151 millones el ajustado. Si se realiza la valoración en base a los 247 millones de euros (362,25 millones de dólares) que el fondo privado norteamericano DLJ South American Partners pagó por el 25 por ciento de Santillana en 2009, la filial de educación del grupo que preside Cebrián estaría valorada en 992,4 millones de euros (1.450 millones de dólares).

La LFP, nerviosa por la compra de Canal+

El presidente de la Liga de Fútbol Profesional (LFP), Javier Tebas, manifestó ayer su preocupación por la compra de Canal + por parte de Telefónica. "Es algo que preocupa muchísimo porque se van a hacer con el 80 por ciento del mercado de la televisión de pago y habrá que ver las condiciones que ponen para que haya competencia", aseguró Tebas. "Si no hay competencia se paga lo que uno quiere solo", añadió.

719
MILLONES DE EUROS
Es la cantidad ofrecida por Telefónica para comprar el 56% que le falta de Canal+.

La venta de parte del 75 por ciento que todavía atesora de Santillana supone un paso más en la estrategia de Juan Luis Cebrián de vender sus negocios por trozos para lograr caja con la que afrontar los vencimientos de su elevada deuda. Así, a mediados del año pasado el grupo de comunicación vendió el negocio de sellos editoriales (Alfaguara Taurus, Suma de Letras, Aguilar, Altea, Fontanar, Objetiva y Punto de Lectura) a Penguin Random House por 72 millones de euros. El grupo usó esos fondos para comprar deuda a descuento y así cumplir con los compromisos de su última refinanciación que contemplan la devolución de 900 millones de euros en 2015 y el pago de 600 millones de euros en 2016.

A lo largo de 2014, Prisa también ha vendido gran parte de su participación en Mediaset (le queda el 2,6 por ciento), ha anunciado y aprobado dos ampliaciones de capital para dar entrada a nuevos accionistas por unos 145 millones de euros y ha acordado la venta de Canal+. La desinversión en la cadena de Fuencarral, la entrada del empresario mexicano Roberto Alcántara Rojas por 100 millones en el capital y la venta de sus sellos editoriales se ha destinado a la recompra

Radiografía del grupo editorial

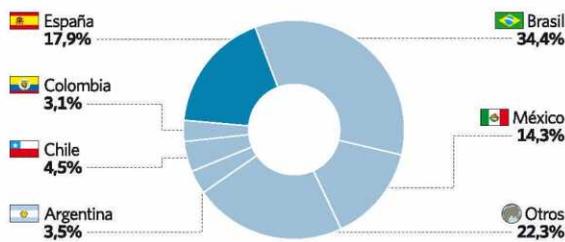
Negocio Educación

CONCEPTO	2013 (MILL. €)	2014 (MILL. €)	VARIACIÓN (%)
Ingresos	738,30	716,64	-2,93
↳ España	137,15	148,71	8,43
↳ Internacional	601,15	567,93	-5,53
Gastos de explotación	567,35	545,9	-3,78
Ebitda*	170,95	170,74	-0,12
Ebit**	80,49	85,15	5,79

CONCEPTO	2013 (MILL. €)	2014 (MILL. €)	VARIACIÓN (%)
Ingresos ajustado	652,78	651,63	-0,18
↳ España	113,96	116,44	2,18
↳ Internacional	538,83	535,19	-0,68
↳ Portugal	6,86	6,59	-3,94
↳ Latam	531,97	528,6	-0,63
Ebitda* ajustado	151,56	158,04	4,28
↳ España	20,2	20,41	1,04
↳ Internacional	131,36	137,63	4,77
↳ Portugal	0,7	0,97	38,57
↳ Latam	130,66	136,66	4,59
Ebit**	76,68	87,01	13,47

(*) Beneficio bruto de explotación. (**) Beneficio neto de explotación.

Desglose geográfico ingresos educación (enero-diciembre 2014)

Posición de mercado

Fuente: Prisa.

elEconomista

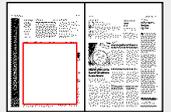
de deuda por 780 millones de euros lo que ha reducido su deuda neta hasta los 2.500 millones de euros de euros (la deuda neta ajustada está en 2.700 millones).

El grupo ahora está pendiente de cerrar la venta de la plataforma de pago por 719 millones de euros y de la entrada en su accionariado del sultán qatari Ghanim Alhodaifi Al-Kuwari, que se hará con aproximadamente un 10 por ciento de la compañía por 75 millones de euros. Así, la propietaria de *La Ser* logrará cumplir sus compromisos de reducción de deuda hasta 2016. El problema es que tras pagar, como mínimo, 1.500 millones de euros, la multinacional todavía tiene que hacer frente a un pasivo de unos 1.900 millones de euros con un negocio meneguante (el *ebitda* de Prisa ha sido de 183 millones de euros en 2014 y ha cerrado con un ebit 28,7 millones). Así, los analistas consultados por este diario ven con buenos ojos la venta de parte de la joya de la corona ya que "le viene bien para seguir reduciendo su elevada deuda, que seguirá siendo un problema, y para generar caja", explican.

La editora está inmersa en un proceso de ajuste y ha cerrado varias delegaciones

Más allá de la venta de parte de Santillana, que fuentes del grupo han negado tajantemente, Prisa sigue inmerso en un proceso de ajuste de sus estructura de gastos. Por un lado, el grupo está cerrando la edición en papel de todas sus revistas y hace una semana confirmó el cierre de las delegaciones de Andalucía, Comunidad Valenciana, Galicia y País Vasco de *El País*, que perdió 26,5 millones de euros en 2014, dejando en el aire cuarenta puestos de trabajo.

En esta línea, en lo que va de año, el grupo ha despedido a varios periodistas históricos de la *Cadena Ser* y prevé seguir ajustando la plantilla a pesar de que los ingresos de la radio están subiendo gracias a la mejora de la inversión publicitaria. El grupo quiere reducir su estructura de gastos en España y potenciar su peso en América Latina, donde ve mucho futuro.

Jihadis hack French TV

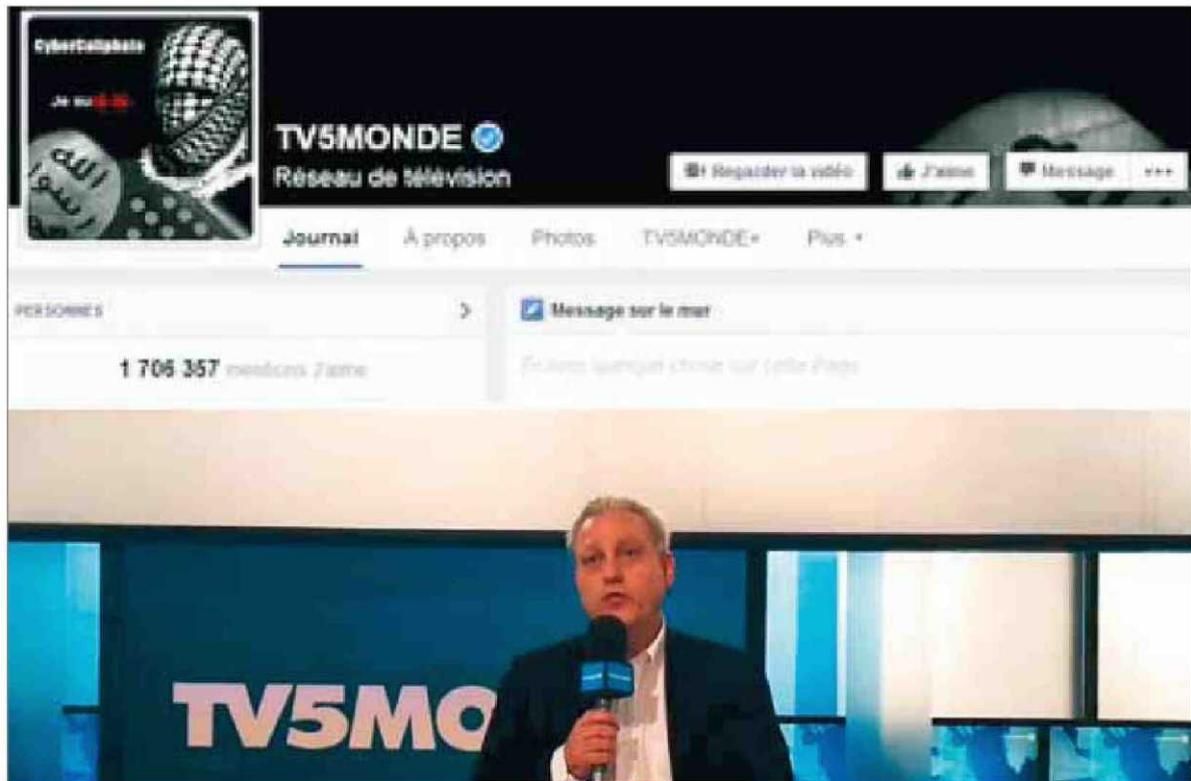
SYMBOLIC Hackers take control of French national TV channel TV5 Monde, which broadcasts to 200 countries on five continents **SERIOUSNESS** Government launches investigation to find the culprits

Albert Lladó Romero
PARIS

The French government yesterday responded to a Jihadi cyberattack against the public television channel, TV5 Monde, which broadcasts in 200 countries on five continents. On Wednesday night and the early hours of Thursday, TV5 Monde was unable to broadcast its normal programmes when it was hacked, along with the channel's website and social networks. According to the channel, the seriousness of the attack means that it will take a few days for normal programming to be reestablished.

"It is an historic attack, of large proportions, never seen in 30 years," said the digital director of TV5 Monde, Hélène Zemmour, on the channel's website once it had been reestablished. "The attack began with the social networks and our IT system quickly collapsed, along with all our global broadcasts," she added.

Through the channel's official Facebook page, the hackers relayed supposed personal information about French military personnel involved in bombing attacks against Islamic State (IS) in Iraq. The hackers also created false TV5 accounts that they used to spread jihadi propaganda, such as "Je suis IS" based on the phrase "Je suis Charlie", which became popular in shows of support after the

Images from the Facebook page of the TV5 Monde channel, which came under attack from Islamic State ■ AFP

attacks in Paris.

The cyberattack on TV5 Monde, the second widest TV network in the world after the US's MTV, coincided with the launch of the channel, TV5 Monde Style, with the French minister for foreign affairs, Laurent Fabius, present. This new channel for the Maghreb and Asia-Pacific regions aims to explain "the art of French living", according to Zemmour: "We still do not know if the attack was linked," she added.

Different French government ministers visited the TV channel's headquarters in the morning,

and in the afternoon, the culture minister Fleurbaey called a meeting of the French media. Also at the meeting was the interior minister, Bernard Cazeneuve, accompanied by anti-terrorist officials: "We are facing determined terrorists and we have to show determination in fighting them," said Cazeneuve, before announcing an investigation to clarify the origin of the attacks and find the culprits. The prime minister, Manuel Valls, said on Twitter that it was "an unacceptable attack against freedom of information and expression." ■

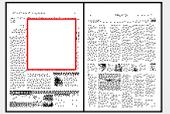
Media hacking a growing trend

The attack was by an extremist group that calls itself the "Cybercaliphate", belonging to the radical Islamic State organisation. The group has a history of digital sabotage. In January, it hacked into the Twitter account of the US Navy and, in February, did the same to the US weekly magazine, Newsweek.

In France alone, there have been 20,000 digital attacks in 2015, and on a global level such attacks have been especially frequent against the media in particular. The New York Times newspaper suf-

fered an attack in 2013, after revealing the extent of corruption among Chinese officials. In France, Le Monde newspaper had its Twitter account taken over at the beginning of this year, where the Islamist fundamentalists responsible published messages. The UK's BBC has also been attacked recently.

However, the case of TV5 Monde is especially serious, as not only was the channel's digital services attacked, but the hackers also managed to prevent it broadcasting television programmes.

El canal francés TV5, «en negro» por un ciberataque yihadista

► Las once cadenas de la televisión pública gala dejaron de emitir durante tres horas

JUAN PEDRO QUIÑONERO
CORRESPONSAL EN PARÍS

Durante tres largas horas, entre las diez de la noche del miércoles y la una de la madrugada del jueves, TV5 perdió el control de sus emisiones y solo pudo «emitir» una pantalla en negro. La falta de imágenes suscitó un rosario de incomprensiones, hasta que Yves Bigot, director general de la cadena pública, dio una explicación personal de la crisis a través de su cuenta en YouTube: «TV5 Monde ha sido víctima de un ciberataque extremadamente potente. Ese acto de piratería obligó a todas nuestras cadenas, nueve generalistas y dos temáticas, a cortar sus emisiones. Al mismo tiempo, perdimos el control de nuestras redes sociales y de nuestras páginas web».

Según Bigot, los sistemas técnicos fueron gravemente deteriorados con este ciberataque, «de una potencia excepcional». Repararlos «llevará muchos días de trabajo duro y complejo», añadió. Los terroristas que «piratearon» las cuentas de TV5 «subieron» además a las redes sociales varios papeles comprometedores, entre los que se encontraban fragmentos de docu-

Un agente de policía vigila a las puertas de la sede de TV5 en París

EFE

mentos de identidad de militares franceses desplegados en operaciones antiterroristas en Malí y Oriente Medio.

«Advertencias» terroristas

Los archivos iban acompañados de «advertencias» terroristas: «Los franceses sufren, por esas razones, los “regalos” de enero contra “Charlie Hebdo” y el “Hyper Casher”. Soldados franceses, llevaros mucho ojo. Todavía tenéis la suerte de poder salvar a vuestras familias. En nombre de Alá, el muy Clemente, Mirsericordioso, el Ciber-Califato continuará su ciberjihad contra los enemigos del Estado islámico».

El ministro francés del Interior, Ber-

nard Cazeneuve, se reunió ayer con la ministra de Comunicación, Fleur Pellerin, y con representantes de los principales medios franceses, a quienes explicó el «elevado nivel de la amenaza» que afrontan. No se descartan nuevos ataques «en los próximos días o semanas».

De momento, se ha duplicado la presencia de fuerzas de seguridad en torno a la sede de TV5 y otros medios. El canal internacional TV5 Monde es recibido en cinco continentes. Sus emisiones son una síntesis de las once cadenas del ente, asociadas a su vez a otros servicios públicos destinados a divulgar la lengua francesa.

LA REVOLUCIÓ TECNOLÒGICA

Els reptes de l'era digital,
a debat a VidreresARA
GIRONA

L'anomenada *revolució tecnològica* té conseqüències encara desconegudes, com poc inexplorades són també les relacions de poder que hi ha rere les infraestructures que fan possible la societat digital. Aquestes són algunes de les qüestions a les quals s'intentarà donar resposta, a partir d'avui i fins diumenge a Vidreres, en la segona edició de les Jornades Breyting. Sota el títol *Informació, coneixement i xarxa*, la cita congrega en aquesta petita població intel·lectuals com ara Gregorio Luri, Manuel Delgado, Salvador Sunyer i Vicenç Villatoro.

El tret de sortida de les jornades el donarà aquest vespre (a les 20 h, al Teatre del Casino) el debat sobre la manera com l'ona expansiva de la revolució digital ha impactat des de fa uns anys en el sector cultural, amb la incorporació de noves formes de producció i de consum, des del producte *transmedia* fins a l'espectador via *streaming*. En parlaran Salvador Sunyer i Vicenç Villatoro, directors de dues propostes culturals de referència en l'àmbit públic i privat: el festival de teatre

Temporada Alta i el CCCB, respectivament. Hi intervindran també el conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell; el periodista Bru Rovira, i l'acadèmic Joan Manuel Tresserras.

Literatura i cinema

Entre els àmbits culturals en els quals les noves tecnologies han generat transformacions, que a vegades s'han vist com a apocalíptiques, hi ha el cinema i la literatura. De moment, però, ni els llibres en format paper desapareixen ni la producció cinematogràfica decau. De com la literatura i el cinema es veuen afectats pels canvis de l'era digital en parlaran dissabte la directora de la Institució de les Lletres Catalanes, Laura Borràs, i el professor d'història i teoria del cinema a la Universitat de Girona (UdG) Àngel Quintana, en un debat moderat per Jordi Dorca.

El mateix dissabte s'abordarà el paper de l'educació en la societat de la incertesa, de la globalitat i de les reformes que es proposen constantment en el sistema educatiu. El doctor en filosofia Gregorio Luri parlarà d'aquestes qüestions amb Ferran Ruiz, president del Consell Escolar de Catalunya, i Ismael Palacín,

Vicenç Villatoro, periodista, i el conseller de Cultura, Ferran Mascarell, són dos dels ponents. RUTH MARIGOT

Impacte

Els ponents parlaran dels efectes d'internet en la nostra vida

director de la Fundació Jaume Bofill. Un altre dels aspectes que es debatran a Vidreres és la gestió de la propietat intel·lectual, trasbalsada des de l'arribada d'internet, que serà debatuda per Jaron Rowan i Andrea Martos.

L'antropòleg Manuel Delgado serà també a Vidreres dissabte per conversar amb Liliana Arroyo i Eloy Fernández Porta sobre la identitat digital i la preservació de la intimitat dels usuaris de les xarxes socials. La programació de les jornades és a la web www.jornadesbreyting.com.

Vuits i nous 'Off the record'

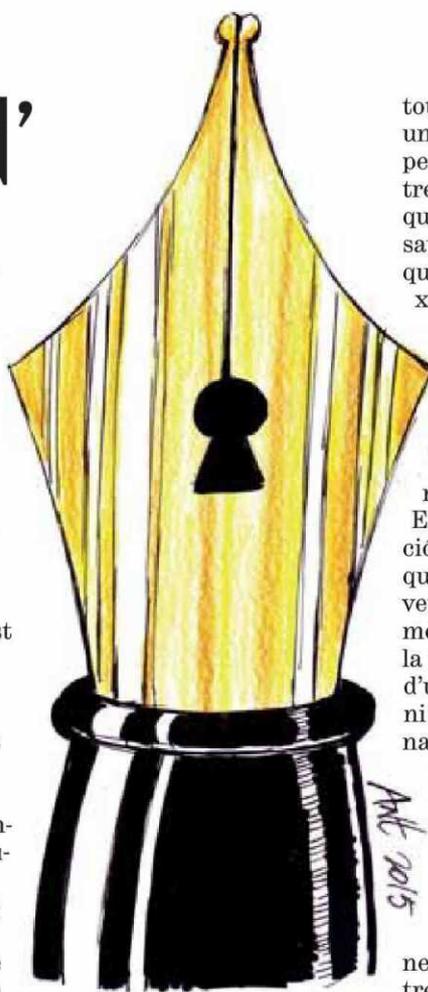

Manuel Cuyàs

El cap de premsa d'un senyor molt important en el camp de les finances em truca per dir-me que aquest senyor vol parlar amb alguns periodistes amb un dinar pel mig i em pregunta si vull ser present a la reunió. Quan m'adverteix que la conversa serà *off the record*, que vol dir que ni jo ni cap dels assistents no en podem publicar res, declino d'entrada la invitació. Alguns periodistes consideren els *off the record* gairebé la quinta essència de l'ofici, i potser tenen raó perquè permeten acumular secrets que d'alguna manera són útils, però jo hi projecto moltes reserves. Si la gent espera dels periodistes que els expliquem les coses, per què n'hem de saber que no podem explicar? Sí, ja ho sé: per fer-nos compo-

sicions de llocs, per no equivocar-nos quan informem de certes matèries delicades. Ara: per què els portadors de secrets no fan les confidències també als concessionaris de cotxes, als jubilats del casal o a l'instal·lador del gas? L'altre dia, a la plaça, vaig poder comprovar que el gallinaire tenia idees molt errònies d'alguns temes, i ara penso que aquest senyor molt important de les finances que es vol reunir amb periodistes tindria moltes coses d'utilitat per transmetre-li.

Hi ha una altra cosa. Jo sóc perillós, perdonin la immodèstia. Com que a mesura que em faig gran la memòria se me'n va a passeig i com que en els *off the record* hi ha coses que sí que es poden fer públiques, em passa que al cap d'uns dies d'haver-hi parat orelles ja no recordo què era *off the record* i què no. Llavors corro el perill d'explicar matè-

ANTHONY GARNER

ria reservada i, en conseqüència, de ser expulsat del Col·legi de Periodistes i ser assenyalat amb el dit per

tots els col·legues. Trencar un *off the record* està molt penalitzat. Jo en dec haver trencat algun pel motius que exposo. Si no m'ha passat fins ara res deu ser perquè el confident i els mateixos companys presents

tampoc saben discriminar, passat el temps, el secret del no-secret. Entre vostès i jo: els *off the record* acostumen a ser generalment molt poqueta cosa. El productor de la declaració abaixa la veu i sembla que hagi d'emetre una novetat que ha de canviar el món de dalt a baix, però jo la veritat no he sortit mai d'una d'aquestes sessions ni trasbalsat ni impressionat. De res no n'hi ha mai per tant.

El cap de premsa del senyor important escolta les meves objeccions rient, com si fossin una broma, i al final insisteix perquè de totes maneres em faci present a la trobada. Li dic que sí perquè no hi perdo res, perquè ja sap amb qui es juga els quartos i perquè l'altra essència de l'ofici, la més important, és la curiositat.

L'amença de l'islamisme radical

El gihadisme interfereix el canal francès TV5 Monde

Els pirates amenacen Hollande i fan proclames de l'Estat Islàmic

RAFAEL POCH
París. Corresponsal

Una pantalla en negre des del Quebec a Pequín per evitar la propaganda de l'Estat Islàmic. El canal internacional de la televisió pública francesa, TV5 Monde, va ser atacat i piratejat amb gran èxit abans d'ahir a la nit durant tres hores, cosa que va forçar un

Els atacants identifiquen familiars de militars francesos destacats a l'Orient Mitjà

tancament de vint hores de durada. L'atac, que va afectar també el lloc web del canal i les pàgines de Twitter i Facebook, va anar a càrrec de sectors encara no identificats que es diuen que professen la ideologia gihadista de l'Estat Islàmic.

Va ser un atac molt professional, tècnicament sofisticat i profundament preparat que "es va

acarnissar en els aparells clau per al funcionament del canal", va explicar el director, Yves Bigot, però no va ser "un atac sense precedents", com van declarar en un primer moment els directius de TV5.

Firmat per CyberCaliphate, la mateixa organització que va reivindicar al gener el pirateig del compte de Twitter del CentCom, el centre de comandament de l'Exèrcit dels Estats Units per a l'Orient Mitjà i Àsia Central, i que al febrer va prendre el control del compte de Twitter del setmanari *Newsweek* durant uns quants minuts, aquest cop l'atac va ser bastant més seriós i va estar carregat de simbolisme.

No només per l'objectiu, un potent mitjà de comunicació i de presència francesa al món, amb més de 50 milions de seguidors a la setmana en un centenar de països, sinó també pels missatges transmesos.

Un "Jo sóc ISIS" que emulava el "Sóc Charlie" del gener passat, missatges a François Hollande advertint-lo de l'"error imperdonable" d'haver implicat França en la guerra dels Estats Units.

Treballadors de TV5 Monde durant el tancament forçat de les emissions

"Per això al gener els francesos van rebre el regals de *Charlie Hebdo* i *Hyper Cacher*", assenyala el missatge, evocant els atemptats que van deixar 17 morts a París. Encara pitjor: es van publicar documents personals i d'identitat de familiars de militars francesos destacats a l'Orient Mitjà.

L'anomalia es va detectar a les 20:30 i els seus efectes van conti-

nuar fins a la una de la matinada. "No estem en condicions d'emetre per cap dels nostres canals, els nostres llocs a les xarxes socials han escapat al nostre control i publiquen reivindicacions de l'Estat Islàmic", explicava impotent el director del canal. Fins ahir a les 18:00 no es va poder transmetre un informatiu.

Qualificat de "possible acte terrorista" pel ministre de l'Interior,

Bernard Cazeneuve, l'atac se l'ha pres molt seriosament l'Estat. S'ha obert una investigació, "hi ha una reivindicació, però s'ha de verificar", va dir el ministre.

El primer atac d'aquesta mena contra una televisió va anar a càrrec de l'Exèrcit dels Estats Units contra el canal àrab Al-Jazira, que trencava el monopoli propagandístic de la guerra del Golf. La Xina va tenir després, el 2002

CHRISTOPHE ENA / AP

i el 2003, atacs molt audaçs atribuïts a la secta Falung Gong. El 12 i 13 d'agost del 2003 la secta va interferir el satèl·lit de comunicacions Sinosat i va interrompre la programació de la Televisió Central Xinesa (CCTV), així com deu canals de televisió d'altres províncies. També llavors va sorprendre la sofisticació tècnica i a Pequín s'insinuava complicitat de la CIA.●

Un ciberatac jihadista atura l'emissió de la cadena francesa TV5

ENRIC REVUELTA
PARÍS

Els jihadistes no perden de vista França. Uns *hackers* del grup Ciber-califat, una formació vinculada a l'Estat Islàmic, van piratejar el sistema informàtic de la cadena de televisió internacional francesa TV5 Monde dimecres a la nit i van obligar a aturar les emissions durant unes hores. En l'atac informàtic els terroristes van difondre informació personal dels soldats de l'exèrcit francès que lluiten a l'Iraq.

L'atac a TV5 Monde, que emet a 200 països arreu del món, es va iniciar a les 10 de la nit de dimecres i es va allargar fins a la una de la matinada de dijous. La cadena de televisió va deixar d'emetre els seus continguts habituals i va passar a fer-ho en un fons negre. Els *hackers* també van entrar al compte de Facebook de la cadena i van canviar la imatge de perfil per la foto d'un jihadista tapat amb un mocador blanc i negre. La imatge portava el missat-

ge "Je suIS IS" [Jo sóc Estat Islàmic], en al·lusió a l'eslògan *Je suis Charlie*, popularitzat durant la massacre contra *Charlie Hebdo*.

Noms de militars francesos

Els jihadistes també van publicar a través del compte de Facebook de la cadena una llista amb els noms i els currículums de militars francesos destinats a lluitar contra l'Estat Islàmic a l'Iraq. El grup també va enviar un missatge al president francès, François Hollande, per la implicació de França en la lluita contra l'avanç del grup terrorista en aquest país. Els *hackers* van acusar Hollande d'haver comès "un error imperdonable" i de dirigir "una guerra que no serveix per a res". "Es per això que els francesos van rebre els regals de gener a *Charlie Hebdo* i al supermercat *kosher*", afegien els pirates, fent referència als brutals atacs contra el setmanari satíric i contra el supermercat jueu.

L'emissió de la cadena va tornar a la normalitat ahir. A les sis de la tarda es va tornar a emetre l'infor-

El grup de *hackers* vinculat a l'Estat Islàmic també van piratejar la pàgina de Facebook de la cadena. ARA

matiu en directe sense passar per alt l'atac informàtic. "Després de 24 hores de pantalla negra, estem molt contents de tornar a estar amb vos-tès", va dir el presentador només començar l'informatiu. Unes hores abans el director de la cadena, Yves Bigot, va destacar que l'atac havia sigut d'una magnitud "important". "Els nostres sistemes són potents i sofisticats i s'havien revisat recentment", va afegir.

A través del seu compte de Twitter, el primer ministre francès, Manuel Valls, va denunciar els fets. "És un atac inacceptable contra la llibertat d'informació i expressió", va dir el cap de l'executiu francès. El govern va obrir una investigació judicial per investigar l'atac pirata i va avançar que reforçarà els mitjans tècnics i humans per lluitar contra el ciberjihadisme. El ministre de l'interior francès, Bernard Cazeneuve, va dir que esperen trobar "ràpidament" els autors, mentre que la titular de cultura, Fleur Pellerin, va qualificar els fets com "un veritable atac terrorista".

Es critiquen, entre d'altres, les lloances d'Arguiñano a certs productes. ATRESMEDIA

Competència exigeix que es compleixi el 'product placement'

AMALIA ALONSO
BARCELONA

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) ha demanat a Atresmedia i a Mediaset que compleixin rigorosament la llei en matèria de *product placement*. Aquest terme es refereix a una forma de comunicació comercial audiovisual que consisteix a incloure o mostrar un producte, servei o marca en un programa o referir-s'hi. Per exemple, quan algun personatge d'una sèrie consumeix un producte que podem comprar al supermercat. Les infraccions podrien generar l'obertura d'un procés sancionador.

Perquè un emplaçament de producte sigui legal s'han de complir algunes condicions que, segons la CNMC, les cadenes no han respectat. En primer lloc, es requereix una senyalització correcta perquè l'espectador

pugui identificar clarament l'espai publicitari. A més, s'ha de garantir la independència editorial, és a dir, no ha d'influir en el contingut del programa. Finalment, no es permet incitar a la compra o lloar excessivament el producte.

En el cas d'Atresmedia, les anomalies es troben al programa *Karlos Arguiñano en tu cocina*, d'Antena 3. Es critica la rellevància que es dona a certs productes i les manifestacions del presentador sobre les seves qualitats. A Mediaset es distingeixen dos irregularitats. Per una banda, la senyalització no és correcta, ja que només hi apareixen les sigles EP i hi haurien de constar les paraules *emplaçament de producte*. Per l'altra, s'acusa els programes *Robin Food: atracón a mano armada* (de Telecinco) i *Planeta Calleja* (de Cuatro) d'induir a la compra. La CNMC també analitza els programes de les campanades de Cap d'Any del 2014 emesos pels dos grups.

Mònica Bernabé parla aquest dimecres en l'acte del Teatre de Granollers

Periodisme darrere d'un burca

Mònica Bernabé explica a Granollers la seva experiència a l'Afganistan

Granollers

Raul Soler/EL 9 NOU

La periodista Mònica Bernabé, que va ser corresponent del diari *El Mundo* a l'Afganistan durant vuit anys, va parlar de la seva experiència en aquest país a estudiants de segon de Batxillerat de Granollers en un acte que es va fer al Teatre

Auditori. Va explicar que l'Afganistan és un país on es viu en conflicte permanent i va recordar que el 73% de la població és pobra. També va denunciar la passivitat de la comunitat internacional que ha permès que criminals de guerra formin part del govern del país. En el tram final de l'acte, alguns alumnes van fer preguntes

a Bernabé, que actualment és corresponent a Roma. Dos estudiants van pujar a l'escenari i van experimentar en primera persona com s'hi veu a través d'un dels burques que utilitzava.

Abans del seu relat, va intervenir l'historiador Joan Garriga i es va projectar el documental *El bombardeig de Granollers de 1938*.

TECNOLOGÍA INICIATIVA PIONERA**UNIDAD EDITORIAL, EN EL QUIOSCO DE APPLE**

La compañía editora de EL MUNDO se convierte en el primer grupo español de medios que forma parte de Newstand, gracias a una aplicación accesible a través de cualquier dispositivo Apple

E. M. MADRID
La apuesta de Unidad Editorial por la información en las nuevas tecnologías acaba de dar un importante paso adelante con un lanzamiento totalmente inédito en España. La compañía se ha convertido en el primer grupo de medios español en

formar parte del quiosco de Apple, también conocido como Newsstand.

Consciente de que los hábitos en la lectura de noticias están cambiando, el grupo que edita EL MUNDO quiere facilitar con este proyecto el acceso a la información de sus lectores en todo momento, para que sean

los primeros en recibir las noticias más recientes y con el máximo rigor.

A través de cualquier dispositivo Apple, el usuario podrá descargar desde hoy mismo, y de forma totalmente gratuita, esta novedosa aplicación. Para ello, sólo tendrá que seleccionar en su dispositivo la carpeta Quiosco, elegir el apartado Tienda (el que aparece en la esquina inferior derecha de la imagen) y seleccionar la publicación de EL MUNDO. Una vez que se haya descargado, sólo habrá que instalarla. ¿Qué ventajas ofrece esta aplica-

ción? En primer lugar, el usuario podrá acceder a una gran cantidad de noticias nacionales e incluso consultar si lo prefiere las últimas actualizaciones de las distintas comunidades autónomas, desde Andalucía a Cataluña, hasta País Vasco o Galicia, entre otras.

En segundo lugar, una de las grandes ventajas es que los lectores podrán recibir alertas informativas y novedades según sus intereses. Una forma rápida y sencilla de consultar los últimos resultados de la Liga de fútbol, los valores de la Bolsa o el

tiempo que hará el fin de semana, todo ello enriquecido con los análisis de los periodistas y las firmas expertas de EL MUNDO. Además, también se podrá acceder a los suplementos del diario. A partir de ahora, cualquiera que tenga en su poder un dispositivo Apple podrá consultar cuándo y dónde quiera sus secciones favoritas. Y sólo por 0,99 euros se ofrece la posibilidad de descargar directamente el periódico, pudiendo elegir la fecha que se desee.

También se incluye la opción de contratar una suscripción mensual o anual a EL MUNDO a través de iTunes. Este lanzamiento pionero en España está pensado para que todos nuestros lectores puedan acceder a la mejor información, la que ofrece EL MUNDO cada día.

La batalla de los TPO

La LFP considera tan estratégico poder utilizar fondos de inversión, prohibidos por FIFA, como la venta conjunta de los derechos televisivos

L. J. MOÑINO, Madrid

El 1 de mayo entrará en vigor la normativa FIFA que prohíbe a los clubes de fútbol operar con fondos de inversión o TPO / TPI (propiedad por parte de terceros). El veto a este instrumento financiero utilizado en los traspasos de jugadores provocó que las Ligas profesionales de España y Portugal, los dos países donde su asentamiento ha sido más significati-

vo, presentaran ante la Comisión Europea una denuncia por vulnerar las normas de defensa de la competencia de la Unión Europea (TFUE), además de las libertades de establecimiento, prestación de servicios, trabajo y circulación de capitales.

La figura de los TPO tiene dividida al fútbol. Por un lado, la FIFA, la UEFA y el sindicato internacional de jugadores defiende que su uso puede adular las

competiciones, que los jugadores, a veces menores, son esclavos de contratos leoninos que les impiden decidir su futuro, y que los clubes se descapitalizan ante el elevado coste de financiación que acarrearán los préstamos de los fondos de inversión.

Todos estos argumentos fueron rebatidos ayer por la patronal española (LFP) y la portuguesa (LP), con la ayuda de directivos de algunas de las empresas punteras

que operan con fondos, como Doyen, y también de dirigentes de clubes que gracias al uso de este instrumento financiero han elevado el nivel competitivo de los clubes. "Nosotros hemos duplicado los ingresos, hemos jugado diez finales y ganado siete títulos desde que en 2008 empezamos a utilizar este tipo de financiación", advirtió Miguel Ángel Gil Marín, consejero delegado del Atlético de Madrid.

Javier Tebas, presidente de la LFP, considera estratégico, ante la pujanza de la Premier y sus inalcanzables ingresos por derechos televisivos (3.000 millones de euros con el nuevo contrato) que los TPO sigan en vigor. "Si no podemos utilizarlos en cinco años la Premier será como la

NBA y el resto de campeonatos habrán perdido interés. Esto puede derivar que los grandes clubes decidan crear una Liga europea. Poder utilizar los fondos es tan importante como la venta centralizada de los derechos televisivos". De forma velada se acusa a la Premier, que tiene prohibidos los fondos de inversión, de presionar a la FIFA para que acabe con ellos y poder incrementar su hegemonía económica. La LFP es partidaria de una regularización que limite el porcentaje de propiedad de los derechos económicos (traspaso) de un jugador, que no pueda ser utilizado con menores o que exista un número máximo de jugadores por club que pertenezcan a un TPO.

Ana María Bordas, nova directora de programació de RTVE

BARCELONA Redacció

L'exdirectora de TVE a Catalunya i des del mes de novembre passat directora de La 2, Ana María Bordas, va ser nomenada ahir directora de programació de RTVE. El president de RTVE, José Antonio Sánchez, va firmar ahir els nous nomenaments de Bordas i de María José Bultó com a directora d'estratègia i imatge de TVE, i de Carlos Mochales com a director de continguts.

Aquests nomenaments es pro-

dueixen a proposta del director de la cadena pública, José Ramón Díez, segons va informar la corporació en un comunicat. Ana María Bordas, llicenciada en Ciències de la Informació, era des del novembre passat directora de La 2, abans havia estat directora de TVE a Catalunya, i el 2013 va assumir la direcció de la corporació en aquesta comunitat després de la fusió de la televisió i la ràdio. La seva trajectòria ha estat vinculada sempre a RTVE. Ha estat directora de comunicació i delegada

de relacions institucionals de TVE a Catalunya, on ha ocupat també la direcció de RNE, a més de ser membre del Comitè de Ràdio a l'Assemblea General de la Unió Europea de Radiodifusió (UER).

Bultó, llicenciada en Psicologia Industrial i Ciències de l'Educació, era fins ara directora de recursos humans i organització de RTVE, i ha ocupat càrrecs de gestió estratègics en diferents empreses del sector de les telecomunicacions i audiovisual.●

Ana María Bordas

Huida hacia delante de Prisa

La próxima salida a bolsa de una parte de Santillana demuestra en qué medida Prisa se encuentra en una situación financiera límite. No en vano Santillana es un activo de primer orden para el grupo que fundó Jesús de Polanco, hasta el punto de que su actual presidente, Juan Luis Cebrián, siempre se ha afanado en defenderla. Tras rechazar ofertas de adquisición tanto en 2009 como en 2010, finalmente, en 2014, no tuvo más remedio que aceptar la venta del negocio literario de Santillana (Alfaguara) a Random House, propiedad de Bertelsmann. Prisa pretendió así conservar la división educativa infantil y juvenil, la más rentable. Sin embargo, ante las presiones de la banca acreedora, Cebrián tuvo que ceder otra vez y otorgar una participación minoritaria, del 25 por ciento, al fondo DLJ South American Partners, por 280 millones y el derecho a recibir un dividendo preferente. En la actualidad, la presión que ejerce el elevado pasivo (2.500 millones de deuda

La salida a bolsa de Santillana, que el grupo de comunicación ya ultima, no será la solución a su elevada deuda

bancaria) de Prisa no se ha amonorado lo suficiente y es por ello que la necesidad de hacer caja decidirá también el futuro de Santillana, la fuente del 49 por ciento de los ingresos totales del grupo. A la espera de los detalles de la operación, en concreto de la determinación de cuál será el porcentaje exacto de la editorial que saldrá al mercado, lo que ya se puede prever es que esta huida hacia delante no bastará para hacer frente a un deterioro con raíces muy profundas. Prisa aún paga las consecuencias de nefastas operaciones, como fue, en 2007, la opa sobre el 100 por ciento de Sogecable en un momento en que su acción estaba en máximos históricos. Ni siquiera la OPV de la joya de la corona, Santillana, puede compensar años de mala gestión de Cebrián.

La CNMC da un 'toque' a las televisiones por brindar con Estrella Galicia en Año Nuevo

elEconomista MADRID.

La Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC) anunció ayer que ha detectado incumplimientos por comunicaciones comerciales encubiertas durante las *Campanadas de Año Nuevo* citando el caso de la publicidad de Estrella Galicia.

En particular, los presentadores de las cadenas de Mediaset, Ante-

na 3 y La Sexta brindaron “por un año exageradamente bueno” –coincidiendo el brindis con el eslogan de la marca– “sin ninguna transparencia que indique que se trate de publicidad”, explicó la organización de Marín Quemada.

Además, la CNMC instó a Atresmedia y Mediaset a que adopten las “medidas oportunas” de adecuación a la legislación de los llamados “emplazamientos de productos” en

programas como los presentados por Karlos Arguiñano o Javier Calleja. El presunto incumplimiento podría dar lugar a la apertura de un procedimiento sancionador.

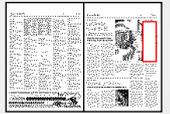
La CNMC recordó que para que un emplazamiento de producto sea correcto debe estar correctamente señalado, cumplir con la independencia editorial, no incitar a la compra o que no se dé prominencia indebida al producto.

ORGANIGRAMA

Ana María Bordas, directora de programació a TVE

Ana María Bordas és la nova directora de programació de TVE. Bordas era des del novembre directora de La 2. A més, havia estat nomenada directora de TVE a Catalunya el desembre del 2010, després de la fusió de TVE i RNE. La seva trajectòria ha estat sempre vinculada a RTVE. Del 2005 al 2010 va ser directora de comunicació i el 2005 va ocupar la direcció de RNE a Catalunya. ■ REDACCIÓ

NOU PROJECTE

Atresmedia envia Risto 'Al rincón de pensar'

|| EL PERIÓDICO
BARCELONA

Després de la seva controvertida sortida de Mediaset i el seu fitxatge per Atresmedia, Risto Mejide ja ha revelat a Twitter el títol del seu nou projecte televisiu, *Al rincón de pensar*. «Dames i cavallers, per fi us ho puc dir: pròximament, *Al rincón de pensar*», ha escrit el publicista, frase que ha acompanyat amb l'etiqueta #BenditoCastigo i una foto del logo de l'espai, del qual no s'han revelat més detalls. El nom del programa coincideix amb el d'una secció del xou de La Sexta *Zapeando*, on van a parar personatges que han fet declaracions polèmiques. L'anunci s'ha produït només tres dies abans de l'estrena de la nova temporada de *Viajando con Chester* (anterior programa de Mejide), que diumenge torna a Cuatro amb Pepa Bueno com a presentadora. La relació de Mejide i Mediaset es va trencar fa setmanes per falta d'acord econòmic, segons va explicar el grup audiovisual. ≡

La CNMC exige a la televisión privada limitar las promociones

EL PAÍS, Madrid

Los programas de televisión pueden tener publicidad en su contenido, pero su inserción debe estar limitada por reglas de tiempo y no tener "carga promocional clara". Eso es de lo que vuelve a alertar la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC) a los grupos Mediaset y a Atresmedia en un requerimiento que les exige limitar los "emplazamientos promocionales" indebidos en su programación.

Karlos Arguiñano en tu cocina, de Antena 3; *Planeta Calleja*, de Cuatro, y *Robin Food*, de Telecinco han sido señalados como principales infractores. No se pueden aprovechar estos espacios para sobrepasar el máximo de minutos de publicidad a la hora y no puede hacerse, dice la CNMC, sin ser claramente señalado por un aviso escrito en pantalla al principio, final y vuelta de las pausas. El incumplimiento del requerimiento en los espacios mencionados podría dar lugar a la apertura de un procedimiento sancionador.

EL CONFIDENCIAL

Los periodistas, que trabajen en días alternos

El rector de la URV, Josep Anton Ferré, lanzó ayer una revolucionaria propuesta durante el acto de renovación del convenio entre la Universidad y Rep-

sol que da continuidad a la Cátedra Internacional de Excelencia en Comunicación. Ferré, sumado a la innovación, propuso que «los periodistas de-

berían trabajar un día sí y otro no para tener más tiempo para pensar lo que escriben». La teoría tendrá muchos adeptos, pero pocas posibilidades.

TVE: nuevos directores de Contenidos y Programación

José Antonio Sánchez, presidente de RTVE, firmó ayer tres nombramientos en la cadena pública. Ana María Bordas, que era directora de La 2 era desde el mes de noviembre, pasa a dirigir el área de Programación. Carlos Mochales, que ha participado en numerosos programas de ficción, es el nuevo director de Contenidos. María José Bultó, por último, que ocupaba desde 2013 el cargo de directora de Recursos Humanos, se encargará del departamento de Estrategia e Imagen.

ONLINE

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/04/15	La mort de Xavier Vinader deixa orfe el periodisme d'investigació / Emporda.info	49	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
10/04/15	La Universitat de Lleida acull la 12a Setmana de la Comunicació / Comunicació 21	51	1
10/04/15	VI Premio Periodístico sobre Enfermedades Raras / Periodistas en Español	52	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

La mort de Xavier Vinader deixa orfe el periodisme d'investigació

Viernes, 10 de abril de 2015

ACN El periodista Xavier Vinader ha mort als 68 anys aquest dijous al matí a l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona a causa d'una pneumònia, segons ha informat el Col·legi de Periodistes. Xavier Vinader, nascut a Sabadell, ha estat un referent del periodisme d'investigació, expert en extrema dreta i crim organitzat, i ha destacat per la seva lluita per la llibertat d'expressió. Ha treballat en mitjans com 'Interviú', 'La Vanguardia' o 'El Mundo' i com a reporter ha cobert, entre d'altres, la guerra de l'Afganistan, la Revolució dels clavells a Portugal i el final de la guerra entre Rússia i la Xina. Ara fa poc, TV3 va emetre el documental 'Xavier Vinader, periodista. Contra la Guerra Bruta'. Vinader era diplomata per l'Escola Oficial de Periodisme des de 1973 i membre de l'equip directiu del grup Zeta des del 1978. Va ser president internacional de l'ONG Reporters sense Fronteres fins al 1993 i ha estat un dels professionals que més ha investigat sobre el fenomen terrorista a Espanya. El 1979 va escriure dos articles a la revista Interviú on explicava detalladament, amb noms i cognoms, les actuacions de grups d'incontrolats d'extrema dreta al País Basc. Poc després, ETA va matar dos dels individus mencionats als articles i el 1981 l'Audiència Nacional espanyola el va condemnar a set anys de presó per un suposat delictes d'imprudència temerària. El periodista es va exiliar i no va tornar a Catalunya fins al 1984. Després de passar tres mesos a la presó de Carabanchel va ser indultat pel govern espanyol. Com a reporter, va cobrir entre d'altres, la guerra de l'Afganistan, la Revolució dels clavells a Portugal i el final de la guerra entre Rússia i la Xina. Ha col·laborat a diferents diaris i setmanaris com 'Interviú', 'La Vanguardia', 'El Mundo' o 'El Temps' i també ha estat autor de llibres i articles sobre el món policial. El periodista va lliurar el seu valuós arxiu al Centre d'Estudis Històrics Internacionals de la Universitat de Barcelona i el 2007 la Generalitat li va atorgar la Creu de Sant Jordi.

Periodisme i Mitjans de comunicació

La Universitat de Lleida acull la 12a Setmana de la Comunicació

Viernes, 10 de abril de 2015

Redacció | Actualitzat el 10/04/2015 a les 6:44h El periodisme ha mort? Visca el periodisme! Sota aquest lema, títol d'una de les conferències, se celebra a la Universitat de Lleida la 12a Setmana de la Comunicació, que del 13 al 16 d'abril acollirà vuit ponències i una taula rodona. La conferència inaugural és Periodisme, la responsabilitat subjectiva, a càrrec d'Antoni Bassas (dilluns, 12 h). El mateix dia també s'han programat les ponències Catorze: la idea podria enamorar-te, amb Eva Piquer, directora del digital cultural Catorze (16.30 h), i La prensa ha muerto. Viva la prensa!, a càrrec del periodista Pascual Serrano. La resta de ponències són Fíltrala. Plataforma de denúncia ciutadana, amb Santiago Carrión (dimarts, 16 h); Periodisme sense empresa: Islàndia 2014. El preu del miracle econòmic, a càrrec d'Èric Lluent (dimarts, 18 h); Per què és el millor moment per ser periodista, de Jordi Pérez Colomé (dimecres, 16 h); 10 bones notícies sobre les notícies. Com la tecnologia millora el periodisme i com els grans mitjans nestan traient partit, a càrrec d'Isaac Salvatierra, i El repte d'informar en el segle XXI, amb Rosa Maria Calaf (dijous, 16 h). La Setmana de la Comunicació de la UdL clou amb una taula rodona sobre mitjans independents amb la participació de Roger Palà, de Crític, i Moisès Vizcaíno, de La Veu del País Valencià (dijous, 18 h), i amb el lliurament del Premi Llums, Càmera i Acció (20 h). Escriure un comentari

VI Premio Periodístico sobre Enfermedades Raras

Viernes, 10 de abril de 2015

Con el objetivo de premiar el trabajo informativo de un periodista o medio de información sobre aspectos relacionados con las enfermedades raras, los medicamentos huérfanos y las circunstancias socio-sanitarias que rodean a las personas que padecen este tipo de dolencias, el Real e Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Sevilla y la Fundación Mehuer, convocan el y Medicamentos Huérfanos. 2. Podrán optar a este premio el autor o autores de trabajos publicados o difundidos por medios de comunicación (prensa escrita, radio, televisión o trabajos publicados en medios digitales) de todo el territorio nacional, en torno a las enfermedades raras y los medicamentos huérfanos entre las fechas 1 de octubre de 2014 y 15 de mayo de 2015. En el caso de prensa escrita se aportará un ejemplar original del artículo o una copia por correo electrónico, y deberán estar claramente visibles: medio, sección, fecha de publicación y autoría. Para los trabajos realizados en radio se presentará el corte de radio por correo electrónico o en CD del programa tal y como fue emitido y los siguientes datos de la emisora: indicativo oficial, dirección y teléfono, nombres del director de la emisora y del jefe de programación. Para los trabajos emitidos en televisión se adjuntará una copia en DVD o por correo electrónico acompañada de su guión, los datos relativos a la emisora y certificación de la fecha de emisión. Para los trabajos publicados en medios digitales, portales y blogs, el autor deberá enviar la dirección de la página o portal de Internet donde haya sido publicado y la fecha de publicación, además de una copia en papel del artículo publicado. No se admitirá a concurso un portal o web completa, sino un trabajo publicado en dicha web o portal. 3. El premio está dotado con 1.500 € al mejor artículo publicado en prensa, o trabajo emitido a través de radio o televisión. 4. El plazo de presentación de los trabajos finaliza el 31 de mayo de 2015. Los trabajos pueden enviarse por correo postal, electrónico o entregarse personalmente en: Real e Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Sevilla: C/ Alfonso XII, nº 51, 41001 Sevilla Teléfono 954 97 96 00 Correo electrónico: Se debe hacer constar en el envío: VI Premio Periodístico sobre Enfermedades Raras. Los participantes deberán aportar junto con el trabajo: nombre y apellidos, fotocopia del DNI, teléfono de contacto y dirección de correo electrónico. 5. El Jurado tendrá en cuenta la calidad y el valor periodístico de los trabajos, así como su capacidad para transmitir a la sociedad las especiales circunstancias que rodean a las personas que padecen alguna de las denominadas enfermedades raras. 6. El Jurado estará compuesto por: El Presidente del Real e Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Sevilla, que actuará como Presidente del Jurado. Un representante de la Federación Española de Enfermedades Raras (FEDER). El Secretario del Real e Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Sevilla. Un periodista de reconocido prestigio. 7. El premio no podrá ser dividido pero sí declarado desierto. 8. El fallo del jurado será inapelable y la participación en el concurso supone la aceptación de estas bases. 9. El premio se entregará en los Actos Anuales de la Fundación Farmacéutica Avenzoar, en

Periodistas en Español

<http://periodistas-es.com/vi-premio-periodistico-sobre-enfermedades-raras-50858>

Vie, 10 de abr de 2015 02:10

Audiencia: 8.380

Ranking: 4

VPE: 18

Página: 2

Tipología: online

el mes de junio de 2015 en la ciudad de Sevilla. Enlaces: www.escriitores.org